

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07308
(201) 434-0237
434-0807
УНІКОД: 435-8740
— Тел. з Нью-Йорку:
(212) BArcly 7-4125
УНІКОД: BArcly 7-5837

РІК LXXX Ч. 19. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК СЕРЕДА, 31-го СІЧНЯ 1973 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY AND NEW YORK WEDNESDAY, JANUARY 31, 1973 No. 19. VOL. LXXX.

КОРОТКИ ВІСТКИ

Вівторок, 30 січня 1973

ГУБЕРНАТОР АЛАБАМИ ДЖОРДЖ ВОЛЛЕС і далі перебуває в лікарні, у Бірмінгемі, Алабама. Він перебував нещодавно ще однієї, вже шостої з черги, операції після того, як був поранений атентатником 15 травня м.р., коли кандидував на президентські вибори в Лорел, Меріленд. Д-р Воллес ще не може ходити внаслідок паралічу, і не відомо, коли він буде в шпиталю.

ВИРОДОВІЖ ТРЬОХ ДНІВ У БРУКЛІНІ, Н. Й. відбулися два напади з-за рогу на поліційні патрульні ас-та і тоді були поранені чотири поліції. Комішнєр Патрік Морфі обвинувачує в тих терористичних замаху малу групу негритянських злочинців з так зв. Чорної Визвольної Армії. Всіх чотирьох поліцейських поранено з тієї самої зброї, хоч у двох різних місцях Брукліну. Там посилено поліційні патрулі.

ЛЕТУН ІЗ МОРСЬКИХ СИЛ ЗСА Фредерік Пуррінгтон із Нью-Ведфорда, Масс., повернувся з комуністичного полону, де він пробував 7 років, але він не заганає своїх батьків — вони обоє померли. Ф. Пуррінгтон був збитий протилежним вогнем над В'єтнамом у 1966 році.

У БРУКЛІНІ В НЬО ЙОРКУ ДОЧКА прийшла віддати свою 85-річну матір, і знайшла її мертвою, із слідами ударів на обличчї. Вилкавана поліція встановила, що 85-річну Кареліну Моралес задушено і ограбовано. У лікарні знайшли жінку, яка там сховалася, якусь Мері Вейлор. Її заарештували, але поліція вважає, що в неї була ще й помічник для грабунку і вбивства странної людини.

У СТЕЙТІ КАЛІФОРНІЯ ПОШИРИЛАСЯ так звана Лондонська грип. Від початку цього року через ту хворобу в стейті померли 285 людей. Стейтсве управління охорони здоров'я остерігає людей перед поширенням епідемії. Треба добре мити руки милом, не виходити з помешкання, якщо є ознаки підвищення температури, нежити тощо.

ГУБЕРНАТОР НЬО ДЖЕРЗІ КЕНГІЛ повідомив, що цього року в стейті не буде підвищення податків, але також не буде й особливих вкладів фондів у нові проекти. Стейтсвий бюджет на новий фінансовий рік розрахований на 2,4 мільярда доларів.

БІЛЬШОГО ТИЖНЯ РИВАЛЬСЬКИЙ ЧОВЕН поблизу Бостону, Масс., потерпів аварію через надзвичайно бурхливе море. Човен потонув, але всіх шестеро рибалок врятували гелікоптери з Прибережної Охорони.

ПРЕЗИДЕНТ ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ НГУЄН Ван Тіс вислав обширний лист президентові Ніксона і підняв за збройну поміч, що і Америка дала Південному В'єтнаму в його боротьбі проти північців. Президент Тіс прославляв у тому листі американських героїв, які віддали своє життя в обороні волі Південного В'єтнаму. Зокрема він дякував президентові Ніксона за зусилля у справі ослаблення замирення та просив допомогти В'єтнаму у закріпленні тамешного миру.

У СТОЛІЦІ ПІВНІЧНОГО В'ЄТНАМУ ПЕРЕДАВА-ЛИ цілу ніч з минулої суботи на неділю через радіо умови перемир'я у В'єтнамі. Комуністичний прем'єр Північного В'єтнаму Фам Ван Донг проголосив цілий тиждень світловим і всі дома мають бути прикрашені прапорами у честь замирення. Комуністичне військово-командування бум-то видало наказ до військ — притримуватися постанов перемир'я.

ЗАХІДНА НІМЕЦЬКА НЕ ВДОВОЛЕНА, що ЗСА замало уваги присвячують співпраці з країнами Європейської Економічної Спільноти в справах торгівельно-фінансових. Німецький міністер фінансів Гельмут Шмідт заявив, що не можливо створити нову міжнародну монетарну систему і співпрацювати без докладної інформації з ділянки торгівлі і фінансів. Такого обміну інформацією, твердив він, нема з Америкою.

ГОЛОВНИЙ ПРОКУРАТОР В ЮГОСЛАВІ Д-Р РАНТА МАРИНА ЗАЯВИВ, що уряд значно збільшить ряди поліції, для посилення дисципліни в країні і кращої боротьби проти порушень правопорядку.

СОВЕТСЬКА ПРЕСА ПОВЕЛА кампанію проти двох нібито несумісних з ідеологією марксизму заінтересуваних союветських громадян: гри в бридж та гімнастичних вправ за взором індійських йогів. Мовляв, такі гімнастичні ані гри в бридж, не відповідають стилю життя союветського громадянина. Совети твердять, що найбільше «Видюхливих клубів» є у Вільні, Таллінні, Києві, Львові, Тбілісі, але також у Москві й Ленінграді, та що це «буржуазна гра».

НА ОДНОМУ ОСТРІВЦІ ІСЛАНДІЙ ПОЧАВ ДІЯТИ вулкан, який загрожують тамешному містечку й багатьом рибальським оселям. Ціле 200.000-не населення Ісландії страшенно схвилюване тією подією. Створено табори втікачів і евакуйованих.

ДИКТАТОРСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ СУДАНУ ГЕН. ГААФАР АЛЬ-НІМЕРІ ТВЕРДИТЬ, що тамешні власті виявили і зліквідували змову на його життя, щоб з його убивством пов'язати державний переворот. Арештували одного емеритованого генерала і 11 старшин. Названий президент прийшов до влади у травні 1969 року і його були вже раз скинули, але він здобув назад владу.

Проф. М. Чировський співавтором монографії про філософію в економічній думці

Ньюарк. — У видавництві The Flornham Park Press, Inc. — у Флорам Парку, Нью-Джерсі, появилася англійською мовою монографія п. н. «Philosophy in economic thought» (Філософія в економічній думці), що її авторами є професори Сітон Голл університету Микола Л. Фр. Чировський та Вінсент В. Мотт. Видано працю в серії «Монографії Флорамського форуму». На зміст цієї монографії склалися три розділи: вступ про теорію і практику, філософські основи економічної думки та історична спадщина сучасної економічної думки. Завершується ця 108-сторінкова праця бібліографією теми та індексом. Співавтор цієї монографії проф. Микола Чировський є автором ряду праць з економіки й історії, друкованих українською та англійською мовами, в тому числі «Економічні фактори зросту Росії» (1957), «Стара Україна» (1963), «Інтродукція до російської історії» (1967) та інших. Замовляти книжку можна у Flornham Park Press, Inc., Flornham Park, N. J. 07032.

Новий бюджет ЗСА передбачає обмеження урядових програм та проєктів

Вашингтон. — Поданий на розгляд та затвердження Конгресу новий бюджет ЗСА на 1973/74 роки докладно відкреслює політичну і фінансову філософію президента Ніксона, який від довгого часу інформував про свої плани у можливо найбільшій мірі обмежити зручності федерального уряду у господарстві та соціальному житті країни. Хоч новий бюджет передбачає збільшення витрат порівняно з минулим господарським роком на 19 мільярдів доларів, то все таки, якщо проєкт бюджету буде остаточно схвалений Конгресом, 112 різних програм і проєктів на різних відділах життя в ЗСА будуть або цілком скасовані, або значно обмежені. Загальна сума витрат передбачена у висоті 288,7 б.л. доларів. Враховуючи сподівані прибутки, у черговому фінансовому році бюджетовий дефіцит досягне суми 12,7 б.л. доларів, тобто буде на 10-літньому менший, як у минулому році. Найбільшу позицію у бюджеті займають витрати на оборону — 79 б.л. доларів, на 4,2 б.л. доларів вищі порівняно з минулим роком. Надії на те, що з закінченням війни у В'єтнамі будуть менші кошти на оборону, не виправдалися з уваги на збільшення платежів та інші нові витрати. Бюджет передбачає обмеження у витратах на охорону здоров'я, освіту, наукові дослідження та різні соціальні програми, заїніціювані ще за часів демократичної Адміністрації. У цьому супротивному листі до Конгресу през. Ніксон відзначав, що при опрацюванні бюджету він керувався «принципом повного задродження» в країні, щоб в той спосіб зробити бюджет «знавцям для стимуляції збалансованого економічного зростання». За словами Президента, «принцип повного задродження у бюджеті змоз-

Голова міської ради Москви відвідує Вашингтон

Вашингтон. — Сюди приїздить з трьохденною візитом В. Промислов, голова московської міської ради як гість Волтера Вашингтона, посади американської столиці. В часі відвідин В. Промислов матиме змогу зазнайомитися з адміністрацією Вашингтона, а також з планами будови підземної залізнички, що її розпочали вже споруджувати. Як відомо, в 1970 р. Волтер Вашингтон був гостем голови московської міської ради і при цій нагоді мав змогу зустрінутися з совєтським прем'єром Косігіном.

Молодь виконала програму Свята Незалежності в Джерзі Сіті

Джерзі Сіті. — Якщо хто мав би сумніви щодо того, що «козацькому роду нема переводу», він міг би їх побачити на Святі Незалежності для відзначення Роковини 22-го Січня, що його влаштувала місцева українська громада під проводом та стараннями Відділу УККА минулої неділі, 28-го січня, у великій залі місцевого Народного Дому. Десятки цієї молоді, що виконували програму на сцені, які і привітали залі робили вразення великого з'їзду молоді або конвенції молодечої організації. Започатковано свято співом американського й українського національних гімнів у виконанні «Жайворонків» — дівочого хору Осередку СУМА з Нью-Йорку під керівництвом Іриною Романівною Степанівною. Відкрив свято коротким словом д-р Євген Котик, голова місцевого Відділу УККА. Святкову промову вголосів член Головної Управи СУМА К. Васильєв. Зворушливий «Привіт» з рушниками на тлі співу мелодій «Наша дума» та «Рече та стогне» виконали «Жайворонки» і «Верховники» — танцювальний ансамбль того ж Осередку СУМА з Нью-Йорку під керівництвом хореографа Олега Гензля. «Жайворонки» із солістками Мартою Козьольською-Степанівною, Іванною Кузів, Лесею Пелі, Бригідою Залі та Іриною Куцою і танцювальний ансамбль «Верховники» із солістками Дарією Гензля, Лілею Сохан, Галіною Лев, Ольгою Чапалю, Міроном Благим, Миколою Волошином і В. Синенком виконали в далішньому і головну частину програми. Крім їхніх виступів були ще декламації у виконанні Олі Боїко, Юрка Сохан, Оксани Шереметі і Стефана Боха та виступ дуету бандуристів і тріо «Жайворонки». На початку програми, після «Привітання», пастух Любомир Білик і суміш Нуса Вок відчитали — на тлі прапорів своїх організацій та відповідно прибрані Володимиром Кухом сцени — прокламатії посади міста д-ра Джордана і губернатора Кейтіла із проголошенням 22-го січня Днем Української Незалежності в місті і стейті. Свято закінчило співом «Не пора». Після концерту місцевий Відділ УККА гостив юних виконавців програми з Нью-Йорку. Тієї ж неділі в місцевій церкві св. ап. Петра і Павла була відправлена співана Свята Літургія в пам'яті українського народу.

ПІСЛЯ ПРОГОЛОШЕННЯ ПЕРЕМІР'Я ВСЕ ЩЕ ЙДУТЬ БОЇ У В'ЄТНАМІ

Сайгон. — Хоч великі бої у В'єтнамі припинилися, проте в різних пунктах Південного В'єтнаму комуністи не тільки пробували здобути додатковий терен безпосередньо перед підписанням договору «про кінець війни», але й після того підписання продовжували воювати. Південно-в'єтнамське командування наводило 450 випадків неспровокованого порушення комуністами перемир'я у перших 24-ох годинах після його підписання. У тих боях збито понад 200 ворожих воїнів. Комуністи збили два гелікоптери і один бойовий джет типу Фантом-4, дармащо ті літаки не перерозділи ніяких 60 й ових діл. Комуністичні і вільні в'єтнамці одні одним закладали порушення перемир'я. Зокрема бої велися в Ляосі і там американське летунство активно помагало державному війську. Голова Камбоджі Лон Ноль проголосив заклик до комуністів приступити до перемир'я, але лідер екзильного уряду Камбоджі, колишній її голова Норором Сіанук, який живе у Пекіні, рішуче відкинув той заклик і заявив, що війна у Камбоджі буде продовжуватися за привернення йому втраченої влади. Тим часом до Сайгону почали приїжджати члени Міжнародної Контрольної Комісії. Два совєтські літаки привели першу групу малярських і польських воїнів та цивільних, разом 87 малярів і 7 польків. З Індонезії прилетіло 85 індонезійців. Комуністи вбили 45.997.

Віце-президент Египта відлітає до В'єтнаму

Віце-президент Спіро Египта відлітає у неділю 28 січня з п. до Південної Азії й на Далекій Схід з ціллю за демонструвати, що Америка не залишила на призові своїх приятелів в Азії й Океанії. Подорож Спіро Египта охопить Південний В'єтнам, Ляос, Камбоджу, Тай (Сіам), Сінгапур, Індонезію і Малайзію.

31 січня починається конференція про зменшення військ в Європі

Відень. — У середу 31-го січня ц. р. починається у Відні міжнародна конференція про редукцію збройних сил у Середній Європі. Участь у тій конференції беруть члени Атлантичного Союзу (НАТО) з одного боку та члени комуністичного так званого Варшавського пакту з другого, а саме: ЗСА, Канада, Британія, Західна Німеччина, Бельгія і Голландія, які тримають свої війська в Середній Європі та Норвегія, Данія, Італія, Греція і Туреччина, також члени НАТО, але тільки в ролі обсерваторів. З комуністичного боку повноваження учасниками конференції є СРСР, Польща, Чехо-Словаччина, Східна Німеччина і Мадящина та в ролі обсерваторів Румунія і Болгарія. Західні держави прагнуть, щоб на тій конференції представити «оболізне і збалансоване» пом'якшення військ у Середній Європі, — Совєти промовчують слово «збалансоване». Це не тільки формальна, але й суттєва розбіжність поглядів. Західні держави вважають, що з уваги на близькість совєтського кордону відділенням однієї західної дивізії повинно бути збалансоване відділенням чотирьох совєтських дивізій. — Совєти погоджуються тільки на принцип рівності відділюваних формаций. Головою американської делегації став Джонатан Дін, дипломат з Департаменту оборони і Агенції контролю зброєння і роззброєння матимуть там своїх представників. Редукція військ в Європі з однією з передумов палеоевропейської конференції безпеки.

Не зважаючи на тиск режиму, чеські і словацькі письменники не піддаються

Прага. — Наставлений Московією й очолений Густавом Гусаком чехословацький комуністичний режим продовжує свою репресивну політику у відношенні до чеських і словацьких письменників, які й далі залишаються в опозиції до режимних вимог. Не зважаючи на безупинні чистки в чехословацькій спільноті письменників, і у всьє політично-пропагандистський тиск, заборону видавництва творів дисидентських авторів, а то й поліційні репресії, чеські і словацькі письменники, навіть і ті, що залишилися після чисток у ряді визнаної режимом спільноти, не піддаються тиску й виступають на оборону свободи думки і слова і навіть на захист тих політичних і культурних діячів, що були репресовані за свою підтримку для Лубчека в час пражської весни 1968 року. Єсть велика група письменників, під проводом таких відомих дисидентів, як Павел Когут, Вацлав Гавель, Іван Клма, Людвік Вацулík і Ярослав Сейферт, відомий чеський артист і ко-

ТУСМ ініціює „Тижень оборони засуджених“

Чикаго. — Крайова управа Товариства Української Студентської Молоді ім. Міхновського в ЗСА (ТУСМ) у своєму об'їзнику з 18 січня ініціює форму про широку закреслову чергову акцію в обороні переслідуваних українських діячів, яка мала б загальноукраїнський характер і була б переведена в дніх 18-25 лютого 1973 року. За інформацією Олеса Черія, голови Крайової управи ТУСМ в ЗСА, що акцію ТУСМ узгодить з УККА, українською центральною репрезентацією в ЗСА. В зазначеному об'їзнику вказується на посилення переслідувань і русифікації в Україні і тому «ми не сміємо мовчати. Наше завдання — ефективно демаскувати новітні московські лихоліття в Україні, викликати симпатію до невинних українських політичних в'язнів, творити натиск світової громадської опінії». Проголошуючи «Тижень оборони засуджених», Крайова управа

В-во „Смолоскип“ опублікувало брошури в обороні переслідуваних українських діячів

Балтимор. — В-во „Смолоскип“, широко відоме зі своїх публікацій матеріалів з України, опублікувало англомовну серію памфлетів „Політичні в'язні в Совєтському Союзі“. Досі у цій серії появилася такі матеріали: „Суди в Україні 1972 р.“, „Юрій Шухевич — син українського генерала“, „Валентин Мороз — історик“, „Ніна Срокатка — біолог“. Кожен памфлет подав інформацію про дану особу та про характер обвинувачення і засуд. Крім того, це саме видавництво оформило

Німецький щоденник виявляє справжнє обличчя російського імперіалізму

Відомий німецький щоденник „Франкфуртер Альгемайне Цайтунг“ з 30 грудня 1972 р. опублікував статтю Ернста Л. Леві н. т. „50 років совєтської національної політики“, коментуючи відзначування 50-річчя утворення СРСР. Велика стаття, що займає майже півтора сторінки цього впливового німецького часопису, подав факти про московську генцидну політику в минулому і на сучасному етапі і про плани совєтського режиму оформити „совєтський народ“, в якому розплилися б всі народності і нації СРСР. Багато місця відведено в статті національній політиці Москви на українських землях. Е. Л. Леві підкреслює, що немає ризиків в національній політиці Сталіна, Хрущова, чи Брежньєва. Він пише, що „наслідники Хрущова нічого не зробили такого, на основі чого можна б було неросійським народам Совєтського Союзу приписувати, що вони тепер знайшлися на рівні в правах з великорусами. Навпаки! Як в сталінський період, так і сьогодні зобов'язує теза про „російський народ, як старшого брата“ і як в минулому, так і тепер темп насильної русифікації не змінюється.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

„ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ“ В ПОКІПІ

Покіпі. Н. П. — Посадки міста Покіпі Джек Е. Коному видав прокламацию, якою проголосив день 22 січня 1973 року „Днем Української Незалежності“ в тому місті, закликаючи всіх взяти участь у святкуваннях. У прокламатії докладно вказано причини, чому українці поза Україною святкують 22 січня 1918 і 1919 років, сказано про боротьбу України проти російської імперії. Про проголошення „Дня Української Незалежності“ в Покіпі подбав п. Павло Недвелл.

ДОПОВІДЬ ПРОФЕСОРА ОМЕЛЯНА ПРИПАКА В УВАН

Нью-Йорк. — Комісія для вивчення історії української державності засідала при Українській Вільній Академії Наук у ЗСА вшановуючи в неділю 4 лютого ц. р. наукове

засідання з доповіддю професора Гарвардського Університету і голови Центру Українських студій у Гарварді д-ра Омеляна Припака на тему „Жидівство та геленізм у Східній Європі в часи до постанови Київської Держави“. Початок засідання о год. 4-й по полудні. Відбудеться воно у приміщенні УВАН при 206 100-а вулиці в Нью-Йорку.

ПОМЕР М. ГНАТИШАК

Рочестер, Н. Й. — У вівторок, 23 січня ц. р. по полудні помер тут проф. Микола Гнатішак, член Українського Історичного Товариства, автор розвідки про державні гроші України, що її друг саме закінчується, та активний співробітник Українського Музею в Клівленді, де він започаткував та розбудував відділ нумізматичної й боністичної. Похорон відбувся в п'ятницю, 26-го січня, на місцевому цвинтарі Мейнт Гові.

СВОБОДА

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Перед другим СКВУ

26-28 січня в Торонті відбулася шоста і остання пленарна сесія Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців, обраного на 1-му Конгресі в листопаді 1967 року. На цій сесії третя з черги Президія Секретаріату (європейська) зробила підсумки своєї діяльності за 1972 рік, а також прийняла постанову про скликання Другого Світового Конгресу Вільних Українців в листопаді 1973 року.

Протягом найближчих місяців по усіх країнах українського поселення проходять підготовка до чергового світового українського з'їзду, який повинен бути не тільки однією з чергових маніфестацій загальноукраїнського порядку, але й особливою подією в житті українського суспільства за межами України, яка має нести щось нове, посилити наші важкі змагання за збереження в діаспорі української ідентичності, за розвиток наших поселень, щоб могли не тільки продовжувати, але й постійно скріплювати наш вклад в оборону прав українського народу на політичну незалежність і суверенітет.

Треба вітати постанову шостої пленарної сесії Секретаріату СКВУ надати черговому конгресові виразно ділового характеру і намагатися знайти певні роз'яснення та прояснити на майбутнє, коли йдеться про політику чергового Секретаріату СКВУ на відтинку діаспори і у відношенні до потреб та вигол українського народу в Україні. Маючи це на увазі, вважаємо, що у тому проміжку часу, який відділяє нас від чергового конгресу, ми повинні розгорнути широку дискусію на тему завдань СКВУ. Ми повинні критично приглянутися до попередньої діяльності першого Секретаріату, вивчити позитивні і негативні цієї діяльності і порядком такого обміну думками причинитися до накреслення позитивної програми праці на майбутнє. У цій дискусії повинні взяти участь усі країни нашого поселення, щоб ідею СКВУ довести до найвищих мас і щоб з цією ідеєю пов'язати інтереси всіх наших поселень.

СКВУ має виконувати незвичайно важливу функцію координатора українського громадського життя в діаспорі і найважливіше не тільки речника і репрезентанта українського суспільства за межами України, але й оборонця прав українського народу на волю і незалежність. Все це зобов'язує, і тому передконгресовий період повинен бути якнайкраще використаний для відповідної підготовки.

Почуття полетів

Підписання минулої суботи пакт про „закінчення війни і відновлення миру“ у В'єтнамі не може нікого захоплювати. Стердив це і президент Ніксон, заявивши в розмові з лідерами Конгресу, що цей компроміс „крихкий“. Свідчить про це також підхід до нього всіх воюючих сторін: кожний з них приписує собі „перемогу“. Тому ніхто не с таким найвищим, щоб вірити, що це вже встановлено гранітний мир, і то не тільки у В'єтнамі, але й в Лосі, Камбоджі та на всьому Півдні Азії. Тим то передбачено у цьому договорі створення складної машини, щоб оте замкнення зробити дійсним.

У столиці Південного В'єтнаму урядуватиме Військова Комісія з учасниками ЗСА, обох частин В'єтнаму й В'єтконгу. Наскільки реально президент Ніксон оцінює шанси цієї Комісії свідчить факт, що на голову американської делегації він призначив генерала Джилберта Гюма Вудворда, який свою безмежну терпелівість і впертість виявив у переговорах про перемир'я в Кореї. Водночас діятиме Міжнародна Контрольна Комісія, членами якої є Канада, Індонезія, Польща й Мадящина. Третім чинником стабілізації миру у В'єтнамі має стати Міжнародна Конференція в справі В'єтнаму, яка повинна зібратися 20 лютого ц. р. у Парижі або Відні.

Всі здають собі справу з віроломності комуністів. Але могутнім чинником у користь збереження миру є настрій у всьому світі. Всі відчули полетіш. Комуністична, як і вільна частина В'єтнаму докороз втомлені війною. Комуністична сторона теж мусить рахуватися з цим психологічним моментом. Зруйнувати створену у Парижі — хай і крихку — підставу для миру — це значить наразити собі весь світ. Москва й Пекін, яким належить на взамині з ІЗСА й іншими країнами Заходу, напевно не захочуть змобілізувати проти себе світову опінію. В'єтнамські комуністи також свідомі, що їхні люди прагнуть відбудови зруйнованої країни, а не нової хвилі важких американських налетів. Не тільки в Америці відправляли по всіх святинях Богослужб з подякою за мир, але й Північний В'єтнам протягом цілого тижня святкуватиме проголошене перемир'я. Після такої довгої і важкої війни треба й важких зусиль, щоб завести мир.

НА ПОЧАТКУ ВИБОРЧОЇ КАМПАНІЇ У ФРАНЦІЇ

Париж. — Передвиборча кампанія у Франції офіційно почалася. Це значить, що всі політичні угруповання відбудували збори. Між противниками відбувається дискусія через радіо, що треба окремо згадати, бож радіо у Франції державне, і обидві сторони мають по 9 годин антени, а менші групи ледве по кілька годин. Останнього тижня відбулися чергові великі збори наційної більшості й опозиції, на яких складено програмові заяви, що і являють тепер основний предмет дискусії в пресі та в розмовах. На засіданнях робітничих синдикатів тощо.

Інститути до о с лідження прикладної опінії, зараз же після програмових заяв, провели анкету. Вона виявила, що настрої не змінилися. Запитувані висловилися на 46 відс. за ліву опозицію (при чому соціалісти мають маленьку перевагу над комуністами), 38 відс. за наявну більшість, т. зв. реформатори, тобті ліві, що не пішли на союз з компартією, 14 відс. і правіца — по 2 відс. Це означає, що зформувалася минулого тижня соціальна й політична програма більшості, а зокрема тверда заява президента Ж. Помпіду, не змінили настроїв. Можна сказати — навпаки.

Найперше, більшість коментаторів вважають за помилку заяву президента, що він склав на пресконференції 9 січня про те, що у випадку перемоги лівої опозиції він однаково залишався президентом і признає прем'єра. Якщо ліві більшість у майбутньому парламенті прозвали цей уряд, то він роз'являє парламент і накладе провести нові вибори. Така рішучість імпонує лише дуже звязаним голістами. Загал же вважає це за брак толеранції і недемократичності, яка не сприяє голістам.

У зв'язку з цією заявою президента деякі коментатори вважають, що він порушив традицію нормальних демократичних відносин. Що це значить? Рोजе Пріоре вважає, що відразу після війни Франція жила в атмосфері політичної громадянської війни. Відбувалися процеси проти колаборантів з часів війни, був дух помсти. Далі підсилювалося напруження через колоніальні війни, що їх Франція вела в Алжирі та Індонезії. Китай: одні були за війну, інші проти, одні одних вважали „зрадниками“ чи „фашистами“.

Закінчення війни в Алжирі змінило клімат. Де Голль правив як монарх, але монарх толерантний. Його відхід наслідком вислідів голосування свідчив, що Франція стоїть в ряді великих демократій. Після заяви Ж. Помпіду 3 9 січня повертається атмосфера громадянської війни. Він не думає поступатися перед настроями й бажаннями (евентуальними) опозиції і хоче правити країною силою тільки парagrafu. Про противників лівіці говорив він з нетолерантністю, навіть з блиском ненависті в очах, що не личить голові держави. Ця аналіза ніяк не сприяє приверненню симпатії широкого загалу більшості. А ця аналіза має послужити у масах.

Лівіца веде свою кампанію дуже зручно. Франція — пребгата країна. Різні міжнародні інститути обраховують, що вона розвивається настільки швидко під господарським оглядом, що незабаром стане багатішою від Західної Німеччини.

Отже, проблема, як звичайно, у розподілі діб. І тут лівіца опозиція має ту перевагу, що обіцяє те, чого не здійснює уряд. Вона уважає, що це можна здійснити, обмежувати прибутки великого капіталу.

Більшість висунула тепер свою соціальну програму, яка обіцяє ще більше, але без будь-яких обмежень великого капіталу чи будь-якої зміни в системі капіталістичного г о с податства. Слушно лівіца питає: звідки ж візьмуться засоби? Тобто — ваші обіцянки, це лише виборча пропаганда, бо ви не думаєте змінювати метод, а коли не думаєте змінити метод, то що може радикально змінитися?

1969 р. тодішній прем'єр Шабан-Дельмас висунув ідею „нового суспільства“. Тепер більшість свою виборчу пропаганду займає новим аргументом, що осягнення цієї мети вимагає стабільності влади. Як приклад подають, поступ Швеції, в якій соціалісти правлять від 1934 року безперервно і осягнули те, чого не осягнула жадна інша країна в Європі. Але програма більшості якесь несучильна. Самі цифри не переконують. Загал у великій мірі втратив віру в здатність голізму без де Голля провести ті реформи, які хотів він провести і на яких його провадило.

Не малу роль грає у пропаганді справа союзу соціалістів із комуністами. Але комуністи раз-у-раз заявляють, що т. зв. спільна програма з соціалістами не має на меті будувати ні комунізму, ні навіть соціалізму. Йдеться лише про „авансуючу демократію“, яка обмежить владу капіталу. Щойно в майбутньому з'явиться легально буде рішено, чи Франція має йти до соціалізму, чи ні.

Таким чином сьогодні можна сказати, що більшість знаходиться виразно в обороні й навіть у відступі. Чи станеться якийсь рішучий поворот за найбільш шість тижнів? Важко сказати. Франція часто робить несподіванки, може зробити й цим разом. Підбатожені заявою Ж. Помпіду, яку вважають за образ, ліві кинули всі сили на виборчу пропаганду.

(Закінчення на стор. 8-й)

Леонід Полтава

ПРОЯВИ ДУХОВОЇ КРИЗИ

У совєтській пісні сказано, що немає такої другої країни на світі, „де так волюно динить чоловік“. Правда, знаємо протилежне. У світі напевно не існує країни, в якій селянина не мав би права поселитися в місті лише тому, що він селянин, — в СССР селянство приковає до к о л госпної землі. Випускники вищих навчальних закладів у всьому світі шукають собі працю, де можуть і де бажано, — в СССР їх посилюють „контрактом“ на 2-3 роки, куди потрібно режимові, не рахуючись з уподобаннями людини. Добре оплачувані державою в СССР мистці, письменники, артисти повинні дати в партійну думку, і там немає вибору: дудка — або „Сибір неісходима“.

Коли ж азіати до уваги, що в комунізм, як учения і програму, напевно вже ніхто в СССР не вірить, а нероз'язане національне питання лише доливас оливи до вогню, то не дивувати, що серед населення імперії панує паника, отупіння, байдужість і забриканість, бож жодна держава обдурює, то „чому не може і я?“ Частинка населення багатонаціонального СССР шукає рятунку від духового голоду в підпільних церквах, де йнакша — в „Самвидаї“, а в і такій, як нічого не шукають.

Серед таких різних категорій вирізняється дедалі більша група молоді, яка схиється з самого слова „комунізм“ і яка старастяся — бож треба якоюсь заповнити порожнечу духу і прикрасити сірість щоденного життя — наслідувати молоді Заходу в далеко не кращих її зразках.

Така категорія молоді існує і в Україні. Юнаки запускають довге волосся, а „бо „патллі“, як там кажуть, вільні, а вони — ні. Як не парадоксально звучить, але молоді на Заході запусає „патллі“ через переливання поз. лівія індивідуальної свободи, а в СССР — через відсутність індивідуальної й інших свобод. Тут і там — протест, лише причини й бажання цілком різні.

До перманентної кризи у сільському г о с податстві, відколи Москва організувала штучний голод у 1932-33 роках та завела в Україні й інших частинах СССР колгоспи, долучується наростаюча духовна криза. Вона особливо небезпечна для Москви, бо хліб можна купити в Америці й Канаді, а віри купити не можна. В області духа, ідеології серед мас молоді в Україні існує порожнеча. Тому Москва рішуче виступила проти обміну людьми та ідеями із Заходу, проти вільних телевізійних програм із Заходу, бо в ЦК КПСС здають собі справу, що коли серед мас молоді духовна порожнеча, то така молоді здатна вибрати в себе будь-які ідеї. Тому й наростаючий крик Москви за „посилення бажання проти українських буржуазних націоналістів“.

Напевно в більшості випадків саме тому, що у них нічого більше немає! У тих молодих людей, які вирости під більшовизмом, немає віри ідеологічно, себто в комунізм; немає віри релігійної, бо режим забороняє; немає віри в свою націю — бо режим виховує в псевдоінтернаціоналістичному дусі поклоніння перед російською мовою і культурою; немає віри й довіри до самих себе — і тому вони наслідують когось. Але наслідують, по-іє тому, що їхні далекі, заокеанські ровесники — вільні, а вони — ні. Як не парадоксально звучить, але молоді на Заході запусає „патллі“ через переливання поз. лівія індивідуальної свободи, а в СССР — через відсутність індивідуальної й інших свобод. Тут і там — протест, лише причини й бажання цілком різні.

До перманентної кризи у сільському г о с податстві, відколи Москва організувала штучний голод у 1932-33 роках та завела в Україні й інших частинах СССР колгоспи, долучується наростаюча духовна криза. Вона особливо небезпечна для Москви, бо хліб можна купити в Америці й Канаді, а віри купити не можна. В області духа, ідеології серед мас молоді в Україні існує порожнеча. Тому Москва рішуче виступила проти обміну людьми та ідеями із Заходу, проти вільних телевізійних програм із Заходу, бо в ЦК КПСС здають собі справу, що коли серед мас молоді духовна порожнеча, то така молоді здатна вибрати в себе будь-які ідеї. Тому й наростаючий крик Москви за „посилення бажання проти українських буржуазних націоналістів“.

Тому такі жорстокі розправи з Валентином Морозом, Юрієм Шухевичем та багатьма іншими.

Прояви духової кризи існують не тільки в СССР. Вони великою мірою є й на Заході, але різні причини такі прояви породжують. „Патллі“ на Сході і „патллі“ на Заході — хоча й і притаманне спільне шукання кращого, гуманнішого світу, насправді різні типи людей. На Заході — криза від пересичення, на Сході — від голоду, у всіх його найрізноманітніших проявах.

Похорон Валентина Петрієнка зібрав велику масу людей. Провести її в останню дорогу прийшли всі працівники підсобного господарства „Чайка“ з родинами, прийшли кийські друзі й знайомі.

Щоб віддати останню шану своїй „Вал-Раді“, приїхали колишній диригент „Жайворонка“ Мусій Моллавін, колишній художній керівник хору Борис Рабюкляк, 3 Черкасів прибув колишній диригент хору Володимир Кононенко. Приїхали на похорон друзі Валентина з різних міст Радянського Союзу.

О 16-й годині труна була встановлена в саду на подвір'ї по вулиці Канітанівській, 2. На віці труни — рудий, хліб і червона каліна — ці традиційні символи українського духу.

Ветерани „Жайворонки“ прощалися „Ревією“ композитора Л. Яценка та сумні українські пісні. Найближчі друзі взяли труну на руки і під звуки траурного маршу понесли до автобуса.

На центральному кладовищі відбувся мітинг. Спочатку якийсь початковий скарж, що промовляти ніхто не буде, бо „забули“ будище дома папірці з текстами промов, затвердженнями парткомом підсобного господарства... Однак, друзі Валентина зignorували таку вказівку і почали говорити без усяких папірців.

З прощальною промовою виступив працівник місцевого хорного товариства Мусій Моллавін. Він відзначив, що Валентина любив над усе свій народ, його пісні, і любив, що передавала іншим.

Валентина Петрієнка померла від ревматизму, який перенесував на серце. Залишилася самотня мати, що працює приватнолікаркою.

Хоч і як Валентина Петрієнка не було широко відомо, бо робила вона щоденну, непомітну роботу, її по праву відносять до покоління шестидесятників, які почали будити приспану національну свідомість.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЩЕ ПРО „ГАРВАРД — І ЩО ДАЛІ“

Стаття д-ра Богдана Цимбалістого „Гарвард — і що далі?“ („Свобода“ з 22 грудня 1972 р.) порушила такі важливі питання, що біля них годі перейти мовчки. На цю статтю відгукнулися вже В. Петришин і І. С. Коропецький, що в свою чергу висловили цікаві думки, внесли доповнення і конкретні пропозиції відносно проекту постійнодіючої Української Фундації.

Заголовок статті „Гарвард — і що далі?“ такий вдалий, що він не тільки точно передає інтенції автора, але й знаменно віддзеркалює стан нашої еміграції та її ставлення до першої в ЗСА української категорії. Наша громада прийняла О. середок Українських Студій при Гарвардському університеті з ентузіазмом і підтримала його значними фінансовими жертвами. Вона вважає його неможливою завершенням організованого життя нашої еміграції. І в певному сенсі він ним і є. Навіть дуже критично наставлена молоді поставилася до цього почину нашої еміграції з респектом. Вона й була ініціатором і головним рушієм цієї акції. Гарвардський Осередок загальноуважалося неможливо найвищим досягненням нашої еміграції. Звідси й питання, яке висловив д-р Цимбалістий, але воно є питанням всієї нашої спільноти: Гарвард — і що далі?

„Свобода“ вже принесла вістку про те, що потрібну суму 1,800,000 доларів зібрано і три категорії при Гарвардському університеті — вже доконали факт. Тепер уже можна говорити про ці справи спокійно, без послаблення ентузіазму, потрібного для збіркової акції. Прикметою ентузіазму є завжди односторонність, яка часто дещо змінює перспективу. Бо хоч яким важливим для нашої спільноти досягненням є три українські категорії при Гарвардському університеті — вони тільки частина нашого життя, і наших можливостей. Паралельно з Гарвардом, а треба сподіватися, що в недалекому майбутньому й з іншими українськими студійними центрами, що через шляхетну ривалізацію будуть одне одного взаємно стимулювати, постійно творяться вартості, хоч, з огляду на їх індивідуальний характер, ми їх часто не заважимо і недоцінюємо їх ваги.

В. Петришин і пропонує між іншим, щоб майбутня фундація давала стипендії студентам українознавчих студій. Але чому не студентам, наприклад, фізики, хемії чи математики, таких важливих діячів у нашому зрізничкованому і „утилітарно зорієнтованому житті“? Або чому давати доцільні тільки за написання праць з української тематики? Таке обмеження прямо загрожує нашим і не „вільним“ експертам від претесування до вимок писати праці плоскої пропагандистської утилітарності, від яких у нас аж рідиться. Недодільність тематичного обмеження, це наглядніша у мистецтві, коли б, наприклад, підтримували ми розвиток літератури, пластичного мистецтва чи музики тільки з українською тематикою, ми віділювали б з нашого життя лівіну частину, нашого творчого потенціалу. Бо з кожної теми, гідної нашої уваги, може й більшу вагу має та, що є рівночасно „наша і ваша“.

Хтось скаже, що ми забіди, щоб підтримувати справи загального характеру. Але можна сказати також, що ми забіди, щоб їх не підтримувати. Бо справа не так у матеріальній підмозі, як в активній участі, а передусім в самому наставленні. Ми користуємося загальнолюдськими надбаннями (Закінчення на стор. 7-й)

тому такі жорстокі розправи з Валентином Морозом, Юрієм Шухевичем та багатьма іншими.

Прояви духової кризи існують не тільки в СССР. Вони великою мірою є й на Заході, але різні причини такі прояви породжують. „Патллі“ на Сході і „патллі“ на Заході — хоча й і притаманне спільне шукання кращого, гуманнішого світу, насправді різні типи людей. На Заході — криза від пересичення, на Сході — від голоду, у всіх його найрізноманітніших проявах.

Похорон Валентина Петрієнка зібрав велику масу людей. Провести її в останню дорогу прийшли всі працівники підсобного господарства „Чайка“ з родинами, прийшли кийські друзі й знайомі.

Щоб віддати останню шану своїй „Вал-Раді“, приїхали колишній диригент „Жайворонка“ Мусій Моллавін, колишній художній керівник хору Борис Рабюкляк, 3 Черкасів прибув колишній диригент хору Володимир Кононенко. Приїхали на похорон друзі Валентина з різних міст Радянського Союзу.

О 16-й годині труна була встановлена в саду на подвір'ї по вулиці Канітанівській, 2. На віці труни — рудий, хліб і червона каліна — ці традиційні символи українського духу.

Ветерани „Жайворонки“ прощалися „Ревією“ композитора Л. Яценка та сумні українські пісні. Найближчі друзі взяли труну на руки і під звуки траурного маршу понесли до автобуса.

На центральному кладовищі відбувся мітинг. Спочатку якийсь початковий скарж, що промовляти ніхто не буде, бо „забули“ будище дома папірці з текстами промов, затвердженнями парткомом підсобного господарства... Однак, друзі Валентина зignorували таку вказівку і почали говорити без усяких папірців.

З прощальною промовою виступив працівник місцевого хорного товариства Мусій Моллавін. Він відзначив, що Валентина любив над усе свій народ, його пісні, і любив, що передавала іншим.

Валентина Петрієнка померла від ревматизму, який перенесував на серце. Залишилася самотня мати, що працює приватнолікаркою.

Хоч і як Валентина Петрієнка не було широко відомо, бо робила вона щоденну, непомітну роботу, її по праву відносять до покоління шестидесятників, які почали будити приспану національну свідомість.

тому такі жорстокі розправи з Валентином Морозом, Юрієм Шухевичем та багатьма іншими.

Прояви духової кризи існують не тільки в СССР. Вони великою мірою є й на Заході, але різні причини такі прояви породжують. „Патллі“ на Сході і „патллі“ на Заході — хоча й і притаманне спільне шукання кращого, гуманнішого світу, насправді різні типи людей. На Заході — криза від пересичення, на Сході — від голоду, у всіх його найрізноманітніших проявах.

Похорон Валентина Петрієнка зібрав велику масу людей. Провести її в останню дорогу прийшли всі працівники підсобного господарства „Чайка“ з родинами, прийшли кийські друзі й знайомі.

Щоб віддати останню шану своїй „Вал-Раді“, приїхали колишній диригент „Жайворонка“ Мусій Моллавін, колишній художній керівник хору Борис Рабюкляк, 3 Черкасів прибув колишній диригент хору Володимир Кононенко. Приїхали на похорон друзі Валентина з різних міст Радянського Союзу.

О 16-й годині труна була встановлена в саду на подвір'ї по вулиці Канітанівській, 2. На віці труни — рудий, хліб і червона каліна — ці традиційні символи українського духу.

Ветерани „Жайворонки“ прощалися „Ревією“ композитора Л. Яценка та сумні українські пісні. Найближчі друзі взяли труну на руки і під звуки траурного маршу понесли до автобуса.

На центральному кладовищі відбувся мітинг. Спочатку якийсь початковий скарж, що промовляти ніхто не буде, бо „забули“ будище дома папірці з текстами промов, затвердженнями парткомом підсобного господарства... Однак, друзі Валентина зignorували таку вказівку і почали говорити без усяких папірців.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК

ВІСНУСК VI
Березень 1972

(24)

ІВАН СОКУЛЬСЬКИЙ

Портрет і автобіографію його дивитися в альманасі „Вітрила — 67“ — син тієї землі, що колись ростила і плекала запорожців.

Дивитися в риси цього високочолового ставного юнака з характерним урочисто-світловим виразом обличчя — так, наче він щойно звявзався стати на вузько-круті і незайману білу-стужку над прірвою, де кожен крок веде вгору і до життя, а другий так само певно стас на краю... Але погляньте, які в нього кришталеві-чисті очі! В них світиться навівки складена присяга Богові Правди.

Іван Сокульський — запам'ятаймо це ім'я. Це один з найближчих братів Василя Симоненка. Але в житті вони розминулися: Василь раптом злетів зі своєї білої стежки і став іменем. Іван Сокульський тільки-но підходив до неї саме в той час, коли затикали щільні барокамери для налагодження в ній серійного випуску стерилізованих віршів.

Звичайно, на плечах Василя Симоненка та поетів його кола йому нині легше ростити як поетові. Але наскільки важке жити як поетові, як нестерпно тяжко жити як поетові, можемо судити з його віршів — з того, що вони не друкуються, зрештою, з того, що він уже пірвою під слідством у Дніпропетровському КДБ.

Очевидно, там його переживають саме як поета громадської теми, як людину, вразливу на народне горе і людський біль.

В часи Василя Симоненка поезією це займався преса — нині громадська поезія і прозу передано в те секретне відомство, яке займається героїчним викриттям, вилученням і знешкодженням шпигунів та диверсантів. Люди, не дипломовані в літературі, вони не претендують на пресу, зате каламутно-секретними каналами пустили чутку між наляканого обивателя, що затримали і „викрили“ ворога, який хитро приховувався від народу“...

Так само, як у „Лихих людях“ Панаса Мирного — „до базарів прокотилася чутка, що піймали лютого ворога темних людей, що виробляв фальшиві гроші“. Тим часом діти, що знають ту повість з читання, вже розуміють, що насправді впливали Петра Теленя за те, що він хотів одверто і прямо говорити з народом і ділити з ним його бід.

СМЕРТЬ ПАТРИОТКИ

12 липня 1971 року у Києві на 30-му році життя померла українська патріотка, талановитий педагог і активіст українського громадського життя Валентина Василівна ПЕТРИЄНКО.

1971 року навчалася в Київському педінституті. Разом із студентом Б. Рабюкляком та ін. стала ініціатором створення студентського мандрівного хору „Жайворонка“, який відіграв помітну роль в національно-культурному відродженні початку 60-х років у Києві.

У перші роки хором диригували на громадських засадах М. І. Моллавін та студент консерваторії Володимир Кононенко.

Валентина Петрієнка була незмінним членом ради хору, багато енергії віддавала залученню в хор нових членів, організації мандрів хору по Україні, пропаганді рідної пісні та думи. Користувалася загальною любов'ю, хористи звали її „Валю-Радю“.

Влітку 1962 року міське хороше товариство фінансувало хор і дозволило йому поїздки до України. Такі похо-

ПРОТОКОЛ

3 РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНІХ 22-го ДО 26-го ТРАВНЯ 1972 РОКУ, НА „СОЮЗІВЦІ“, НЕРГОННСОН, Н. І.

(13)

ЗВІТ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

ЗВІТ ГОЛОВИ ГОЛ. КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ І. ГЕВРИКА

І знову мені, як головному контролеру, приходить до душі згадати звіт на наших річних нарадах Головного Уряду.

Крім функцій головного контролера, я ще є секретарем 445-го Відділу у Вінніпегу і головою Округу УНЦ для Західної Канади, а також представником УНЦ до Президії Комітету Українців Канади.

Минулий рік в історії УНЦ та Союзу Західної Канади був не найгіршим. Виннікська Округа виконала свою клятву членської клятви. До цього успіху причинилися поїздка заступника головної передсідки на Канаду сенатора Павла Юзика, обласного організатора В. Дідюка та постійного організатора Л. Вовка й бувшого організатора В. Гіриша. На цей успіх мали вплив наради головних урядовців, які відбулися в Давіні і на, які були запрошені: Л. Вовк, М. Наконечний, Т. Войтків і інші. З терену Канади треба згадати С. Куцу, Я. А. Буріша, В. Шарана, В. Зорича, П. Давока, Е. Омелюченка і ряд інших працівників, які доповнили ці успіхи приданням більшого чл. меншого числа членів. Я приєднав в минулому році одностайно членів.

На Давініському Фестивалі я організував кіоск УНЦ, в якому наші працівники, як: В. Дідюк, Д. Попадич, та член Округу Д. Ріпак і я роздавали літературу про УНЦ та інформували відвідувачів про діяльність та значення УНЦ для нашої спільноти.

На зборах Клубу Українських Бізнесменів і Професіоналів я роздавав літературу про УНЦ.

Брав активну участь в засіданні Канадського Представництва УНЦ в Торонті, та в Загальних Зборах Ділового Округу і вголосив коротку доповідь.

Брав участь в Загальних Зборах Осередку Української Культури в Освіті.

Мав я теж честь репрезентувати УНЦ на цілому ряді різних імпрез у Вінніпегу і поза ним: на Святі Державності, на Конференції Колегії о. Андрія, Конференції УНЦ в Торонті, на бенкеті КУК в пошану бувшого прем'єра Канади І. Діфенбекера, 20-річчя Ліги Визволення України, 50-річчю УВУ. Брав участь в Академії 30-річчя відновлення Української Державності, в Конвенції Взаємної Помощі і Братства св. Миколая. Брав участь в ювілей „Нового Шляху“.

Для пробагування УНЦ на Заході Канади написав статтю про УНЦ до популярного на цьому терені тижневика „Канадський Фермер“.

Крім згаданих праць, яким присвятив я найбільше часу, беру теж активну участь в громадському житті та діяльності поодиноких організацій на терені нашого міста і провінції.

До свого раніше надрукованого звіту мгр Іван Геврик додав наступні слова:

Я, як кожний з нас, так і Контрольна Комісія, маємо свій звіт надрукований. Тому не буду подавати подробиць. Я хочу сказати, що згідно з постановою статуту, Контрольна Комісія передала перевірку майна і діловодства Союзу в дні 9-14 серпня 1971 р. та 20-21 березня 1972 р. Кожний з нас мав призначений свій відділ, який контролював, за який особисто відповідав. Резолюції цілої Контрольної Комісії будуть подані пізніше і тому кожен головний контролер, що здаватиме звіт, є відповідальний сам. Я хочу коротко подати деякі зауваги щодо Канади. З жалем треба ствердити, що сьогодні в Канаді немає жiadного приміщення на канадському канцелярії, що дуже печеє далося вже відчувати в минулому році в Канаді. Тому для дальшого росту Союзу в Канаді нам треба взяти це до уваги. Нас уважають за американську Інституцію і тому ми просимо, і ми вже внесли прохання до КУК, прийняти нас на рівні з великими організаціями на терені Канади. Тому маємо забути союзові приміщення у більшості союзових осередках, де могло б сходитися союзове членство, а особливо молоді. Перед нами завдання видавати канадську Тривбу Союзу в українських канадських тижневиках, оголошення Союзу в українських радіопередачах, а головне відновлення Канадської Канцелярії УНЦ згідно з прийнятою резолюцією на минулій конвенції, і директора Богдана Зорича. Потрібно більше співпраці в Головному Уряді, потрібно зробити заходи для збільшення членства Союзу, потрібно реорганізувати працю на терені Канади. Постійно збільшувати число членів Союзу — повинно бути нашою метою. Я хочу при тому згадати, що всі головні контролери доклали всіх зусиль, щоб дати і представити повний образ ведення союзових справ та стан наших фінансів. Головна Контрольна Комісія ставить пропозицію на прийняття звітів членів Головного Уряду.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА ІВАНА ВИННИКА ЗА 1971/1972

Як контролер Українського Народного Союзу брав участь в чергових конвенціях, зборах, засіданнях, нарадах, комісіях і перевірках: 18 березня 1971 70-та Річна Конвенція Братського Конгресу стейту Нью Йорк в Статлер Гілтон готелі — делегат УНЦ.

5-10 квітня 1971 р. річна перевірка діяльності УНЦ за 1970 р.

10 квітня 1971 р. спільне засідання Екзекутиви з Контрольною Комісією. На цьому засіданні подано ряд побажань відносно дальшої діяльності УНЦ.

4 червня 1971 р. Організаційні Збори Метрополітального Округу Контрольного Відділу УНЦ великого Нью Йорку з околиці. Подано інформацію про УНЦ.

24-28 травня 1971 річні наради Головного Уряду на Союзі.

28 травня 1971 р. звіт голови Фінансової Комісії і затвердження бюджету.

28 травня 1971 р. перевірка господарської частини Союзівки. Схвалення суми \$50,000.00 позички на ремонт, холодинну систему і придбання кінцевого устаткування.

9-14 серпня 1971 р. піврічна перевірка діяльності УНЦ.

13 серпня 1971 р. спільне засідання Екзекутиви УНЦ з Контрольною Комісією. Передискутовано побажання Контрольної Комісії.

22 серпня прогулянка на Союзівку.

8 грудня 1971 нарада секретарів і делегатів великого Нью Йорку й околиці в справі посилення кампанії в приднуванні членів.

Участь в Звичайних Загальних Зборах 5-го Відділу УНЦ ім. св. Миколая в Асторії. Привіт від УНЦСоюзу.

Участь в Звичайних Загальних Зборах 194 Відділу УНЦ „Свобода“ в Нью Йорку. Привіт від УНЦ.

16 березня 1972 р. 71-ша Річна Конвенція Братського Конгресу стейту Н. Й. в Статлер Гілтон готелі, в Нью Йорку.

20-25 березня 1972 р. річна контрола діяльності УНЦ за 1971 р.

21 березня 1972 р. спільні наради з Екзекутивою і архітектами інж. Юліаном Ястремським і інж. Аполінарисом Осадною і Контрольною Комісією в справі будови 15-ти поверхового будинку, та зв'язані з тим труднощі.

24 березня 1972 р. спільне засідання Екзекутиви УНЦ з Контрольною Комісією. На засіданні поінформовано Екзекутиву про переведену перевірку і запропоновано в загальних нарисах виконання бюджету. Найбільше уваги віддано справам приднування нових членів, стверджуючи при цьому, що власне від постійного збільшення членства УНЦ залежить дальший ріст організації.

3 місцеві союзові праці слід подати, що брав участь в Окружних Нарадах і Зборах Відділів УНЦ великого Нью Йорку, на трьох таких нарадах виступав з відповідними інформаціями і побажаннями.

На Зборах 194-го Відділу УНЦ „Свобода“, в якому займаю пост голови Контрольної Комісії, був передсідником Звичайних Загальних Зборів і зложив привіт від Головного Уряду УНЦ, інформуючи при цьому про пророблену працю і побажання УНЦ до членства.

Крім союзової праці, від ряду літ займаю відповідні позиції в суспільно-громадському житті:

Голова Контрольної Комісії Українського Конгресового Комітету Америки.

Голова Контрольної Комісії Головної Управи Організації Оборони Чотирьох Свобод України.

Секретар Екзекутиви Фонду Катедри Українознавства.

Голова Ради Директорів Українського Спортового Клубу в Нью Йорку.

Касир Українського Народного Дому в Нью Йорку.

Касир Комітету Будови Церкви св. Юра в Нью Йорку.

Незалежно від цих обов'язків, стараюся зняти вільний час для союзової праці і сподіюся, що це збільшить досвід, зможу й присвятити більше уваги як досі, так тим самим причинитися до росту цієї найбільшої української організації у вільному світі.

Нью Йорк, дня 22 квітня 1972 р.

До свого надрукованого звіту п. І. Винник додав наступні зауваги:

Я контролював фінансову частину Українського Народного Союзу. Ця тяжка і мольова праця. У своїй праці я звертав увагу на те, що Союз це є братська допомогова організація. Я це підкреслював минулого року і підкреслюю цього року. Звіт мій є довгий, багато чисел, читати його не буду. Я тільки зверну увагу на деякі важливі моменти, на які ми звертали увагу в часі йшої контролі. Як вам відомо, в останніх роках ми працювали при допомозі різних комісій. Це показалося досить успішним, бола нам забирало менше часу, як було перед тим. Як голова Фінансової Комісії, я звертав увагу на те, чи прелімінар бюджету, який ми ухвалили мін. року, був виконаний і загалі, яка була аналіза фінансів. Отже, в загальному хочу ствердити такий стан:

Якщо іде мова про самий УНЦСоюз — це буде два чи три рази повторення цифер, які сказала пані Ульяна, а я хочу так для ясності сказати, що коли іде про самий Український Народний Союз, то він мав прихідом \$4,657,625, а видатки — \$ 3,858,844, отже, як бачимо, мав надвишку 871,000 дол. Якщо іде про Союзівку, то він показав більші видатки на 4,000 дол., то є 372,000 дол. видатки в порівнянні до 368,000 дол. прихідом. Виданитво мало видатки на 1,014 дол. більше, тобто 401,000 дол. в порівнянні до прихідом 400,000 дол. Загальний стан надвишки був 795,350 дол. за цілий рік.

Як іде про порівняння з нашим бюджетом, який ми ухвалили минулого року, то справа виглядає так: преліміновано в приходах 5,601,000 дол., а виллило 5,426,765 дол., тобто прихідом наші були на 174,234 дол. менші, або 3,11%. Ми прелімінували у видатках 4,912,000 дол., а виллило 4,631,000 дол., або інакше наші видатки були менші, порівняно до бюджету, на 280,855 дол., або це дає 5,42%. Ми мали менше прихідом на 3,11%, а видатки були також зменшені на 5,42% так, що ми заощадили 2,31%. Тому наша надвишка дійсна більша, як ми прелімінували — вона виносить 795,350 дол. або в порівнянні до нашого бюджету була вища на 15%.

Ми хочемо звернути увагу також на деякі недоліки, щоб нам не казали, як то мені говорять в Нью Йорку, що ми зробили три пікери у „Свободі“ і казали, що все є гарно і прекрасно. Мимо рекомендацій б. касира і Фінансової Комісії, щоб перевести докладні студії над фондами, зробити переорієнку, а вразі потреби заангажувати експертів, які предложили б план вилливі фондів, я думаю, що замало в цій справі зроблено. Ми мали й маємо деякі проекти, де були б бл. п. Пуццла і я маю тут ще деякі старі, які доказують, що при докладній аналізі ми можемо мати більші відсотки, тобто більші проценти з наших фондів. Очевидно, що над цим треба працювати, треба щоб Екзекутива присадила тому належну увагу, очевидно, в порозумінні з фінансовою комісією чи експертами, працювала над цією справою, щоб ми могли перекопатися, що ми можемо мати дійсно вищі відсотки і вищі приходи з наших фондів. Тому я дуже поручаю, щоб дальше тією справою займатися, працювати на тим. Однією з важливих справ є невідплатення ухвалених пожертв для тих організацій, які ми ухвалили. Як вам відомо, ми ухвалили минулого року в бюджеті 15,000 дол., а в часі контролі, тобто на 31 грудня 1971 р., було виплачено тільки 7,800 дол. Вже в цьому році багато виплачено, але та ухвала не була виконана — вона була, щоб до кінця грудня виконати всі ці ухвали. Мос прохання є таке, що якщо ми ухвалимо, то щоб ми це

реалізували. Якщо ми не маємо фондів, як це дехто каже, а я думаю, що Братський Фонд був більший на 42,000 дол., він збільшився і виносив 319,000 дол. Я думаю, що не було великої небезпеки, що не буде з чого виплачувати. Тому мес прохання є дальше в тому напрямку, що якщо ми ухвалимо, то треба виплачувати, бо потім є непорозуміння між організаціями, що одна дістає, а друга не дістає. Очевидно, що тут я маю список, які організації не дістали: СКВУ, Катедра св. Софії, ЗУАДК і т. д. Я не хочу їх вичисляти, бо це займе багато часу.

Стан моргеджів. Я думаю, що зменшився порівняно з початком року до кінця на 753,000 дол., то є на 3/4 мільйона дол. Я думаю, що ми повинні на це також звернути увагу і добре розглядати всі подання про наші моргеджі, чи часом не треба так піти далеко, щоб не давати людям ті моргеджі помимого того, що я знаю, що є тяжко з фінансами, що нам ті грошей потрібно. Але зараз є ухвала, то є ухвала — то також треба лагодити ці справи після того, як ми ухвалимо, очевидно, беручи до уваги фінансовий стан, який є під цю пору в нашому Союзі і беручи під увагу, що ми є в коневий потреби фінансування нашого дому, що ви знаєте. Ми мали переговори з Філадельфійським, нічого не вийшло і в кожному разі є великий брак гроша. Також вказу на деякі моменти, що не все на час Головна Канцелярія полагоджувала справу Відділів. Я думаю, що буде добре, щоб ті справи полагоджувати на час. Я думаю, що фінансовий стан в загальному є добрий, ми всі знаємо, що ми маємо багато грошей, що ми складаємо. Є ріст такий, який є, ми знаємо, які пересічно є наші відсотки і, очевидно, що найбільш турботою нашою є зріст нашого членства, на що Контрольна Комісія звертала увагу і в інших ділянках. Я думаю, що це важна справа і я хочу на це звернути увагу, щоб ми повинні поборити всі зусилля, щоб Український Народний Союз ріс, а в першу чергу, щоб ми мали більше членів. В загальному належить ствердити, що маємо деякі недоліки, які виявились в часі перевірки. Український Народний Союз є найбільшою організацією за межами рідного краю, має здорові основи, сильну фінансову базу, широко розгалужену пресу і видавництво і є впливовою організацією серед наших центральних організацій не тільки на терені Америки, але й у цілому світі. Нашими спільними зусиллями ми повинні причинитися до ще більшого росту, щоб він міг допомагати не тільки своїм членам, але нашим братам в Україні.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА Д-РА БОГДАНА ГІАТЮКА

Мою безпосередню діяльність, як члена Головної Контрольної Комісії, точно визначає статут УНЦ. Це: участь в річній контролі майна і діловодства УНЦ. Згідно з розподілом праць Головної Контрольної Комісії, мені в біжучому діловому році, крім частинної перевірки Головної Канцелярії, припадає перевірка „Союзівки“. Як і в минулому році, так і в цьому я приділив їй окрему увагу і багато часу, бо — на мою думку — ця оселя є не лише відповідним осередком, але також сповняє дуже важливу виховну роль для нашої молоді.

У зв'язку з українським протоколом 27-ої Конвенції УНЦ, в якому були деякі пропущення, зокрема при ухвалі Конвенційним збором резолюцій, рекомендацій та внесків, під час наради Головного Уряду в дні 24-28 травня 1971 р. доручено і уповноважено д-ра І. Скальчука і мене перевірити протокол 27-ої Конвенції УНЦ в українській та англійській мовах. Доручено також ствердити згідність поміж ними та встановити, які ухвали внесені Конвенцією є резолюціями, а які рекомендаціями. Ця праця забрала нам дуже багато часу, а головне перусування магнетичних стрічок. У висліді, виготовлено обширний протокол з перевірки та вислано його до головного секретаря УНЦ д-ра Я. Падоху.

Як член Управи Філадельфійської Округи УНЦ брав я активну участь в засіданнях Управи, на яких своїми порадами чи внесками, в міру своїх спроможностей, старався допомогти в розв'язці багатьох проблем, а передусім у змаганні за здобуття найбільшого числа нових членів та задержання перенств, яке під ряд років було за Філадельфійською Округою під проводом енергійного її голови п. Степана Гавриша.

Будучи заступником голови одного з найбільших Відділів УНЦ у Філадельфії ч. 153, співпрацював я тісно з цілою Управою, а головні з секретарем інж. І. Скірою.

Рівнож хочу відмітити мою поїздку на Окружні Організаційні Збори Пітсбурзької Округи та мою участь, як представника УНЦ, в Братському Конгресі стейту Пенсильвенії у Гаррісбургу. Я брав активну участь у влаштуванні Союзівки Днів та в Загальних Зборах Філадельфійської Округи. На закінчення хочу відмітити, що поза мою професійною працею, я брав активну участь в громадському житті української громади і саме тут старався пропагувати добре ім'я УНЦСоюзу та підкреслював його вагу УНЦ в українській спільноті, а з тим і потребу дальшого його зросту.

До свого друкованого звіту д-р Богдан Гіатюк додав на сесії такі зауваги:

Я, як член Контрольної Комісії, крім загального вгляді в працю Українського Народного Союзу, я мав доручення перевірити основну контролю Союзівки. Тому мій звіт, який ви маєте надрукований, відноситься до перевірки Союзівки. Я не буду тут відчитувати всі ті позиції і мої рекомендації ці зауваги. Я хотів лише пригадати деякі цифри, які ви, мабуть, уже призабули. Приходи, які були з мешкань, харчування, крамничі, бари, буфету, а крім цього в це включастся т. зв. „сейлс текс“ — разом на суму 342,744.78 дол. Додатково до цього були б зворотні, чек депозитовані, позички Українського Народного Союзу — 50,000.00 дол., які були призначені на розбудову Союзівки. В 1971 році було уділено позичку на 30,000.00 дол., отже разом прихідом було на суму 374,028.66 дол. Коли йдеться про видатки разом, то їх було — там маєте позиції — я їх розбив на т. зв. готельні витрати — 328,332.30 дол.; в розбудову і направи — 39,704.45 дол.; закуп меблів, устаткування — 1,393.25 дол. Значить, розбудова, направи, меблі та устаткування — кошт на суму 47,097.70 дол. Разом видатки були в 1971 р. на суму 375,430.00 дол. і коли сальдо підрахувати, то в цьому році був недобір на 1,401.34 дол. Я хочу тут відмітити, що саме ця позиція розбудови і направи, в якій є понад 12,000 дол., близько 13,000 дол., це є видаток на перебудову системи каналізаційної за водою санітарного уряду, який робив перевірку. Це був головний видаток понад 12,000 дол. Дальше, охолодження у „Веселці“, у барі, яке дало ці головні позиції. Крім того, відносно збирання на воду. Понаже число було на відновлення мешкань і на устаткування кімнат — понад 37,393.00 дол. Я хотів би звернути увагу саме на місяці, в яких є такі приходи — жуди місяці, — а є великі зобов'язання і видатки. Це, починаючи від січня спеціально минулого року. Це була зима, сніги, завії. Якраз у сезоні, в якому на

Союзівці також зимою є великий прихід, того 1971 року була велика запероха, що була на переходи в приходах. Так січень, лютий, березень, квітень, травень, може й по червень — перші місяці, в яких переважають розходи, а менше приходів. Коли числити дійсно на ці приходи, які приносять головні зиски — це є три-чотири місяці в році. Червень, липень, серпень, вересень, частинно грудень. Я думаю, що тут треба застановитися над справою, як поліпшити цю ситуацію, поборити заходи, щоб більше людей, поза місяцями літними, брали участь і прибували на нашу Союзівку. Я хочу рівночасно підкреслити ще одну дуже важну справу, а це те, що в цьому році було майже на 30% менше наших дітей на курсах українознавства. Я перерізував ці справи, говорив з батьками, з управою нашої оселі, з проф. Стецюком. Я думаю, що загально нам час прийти до реорганізації цілої програми цих курсів українознавства. Мені здавалося, що це була справа Комісії відносно справ Союзівки, яка не діяла, не знала, з яких причин. П завданням було разом з Культурною Комісією і П Виховно-дослідним Комітетом випрацювати чи вглянути в ці справи. Думаю, що на майбутнє це буде головне завдання. Коли йдеться про літні молодечі табори, то вони були менше-більше в такому самому стані, що і в минулих роках. Хочу підкреснити ще один момент, а саме, що пораз то більше число наших організацій відбувало свої з'їзди на нашій оселі і це також не тільки фінансово допомагає, а також пропагандивно. На тому я закінчу мій звіт. Маю ряд побажань і рекомендацій, які у відповідний час предложу.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА Д-РА ІВАНА СКАЛЬЧУКА

Як член і секретар Контрольної Комісії в англійській мові, я брав участь в нарадах Головного Уряду в травні місяці 1971, та в перевірці діловодства УНЦ в місяцях квітні 1971 та в серпні 1971 року.

За діловий рік списав в англійській мові 5 протоколів із засідань Контрольної Комісії та 2 протоколи із спільного засідання з Екзекутивним Комітетом (вужчим).

Брав участь в нарадах і діяльності Окружного Комітету УНЦ у Філадельфії, був делегатом округу на Союзівний День в Бавід Бруку, Н. Дж., який організували округи УНЦ стейту Нью Джерсі. Брав участь у паняхиді та Богослужбі по св. п. Тихонові Тешукові, секретареві відділу 42, членові Окружного Комітету УНЦ, активному і визначному громадському діячеві міста Філадельфії та прощав його жалобним словом від УНЦ, друкованим опісля в „Свободі“. Брав участь в загальних зборах деяких відділів у Філадельфії, був головою відділу УНЦ „Дністер“ - 430, який є одним з перелових відділів Філадельфійської округи. Цей відділ в 1969 (56 членів) та в 1970 р. (48 членів) був першом округу в приднуванні членів, а 1971 р. займав друге місце (38 членів).

На протязі ділового року провадив жваву кореспонденцію із членами УНЦ, які в різних справах звертались до мене або за виснаженнями, або за інтервенціями. Всі заінтересовані відповіди одержали, заледь кореспонденції до членів не маю.

Так припало, що я вже другий раз контролюю один з найважчих відділів УНЦ, організаційний відділ. Чому один з найважчих? Коли інші відділи мають до певної міри легко усталені методи праці і коли мають точно закреслені межі, то в організаційному відділі, який дуже часто працює в змінних обставинах, а дальше праця якого розділена на терен і бюро, є інше. Це є справа керування оперативним відділом і це є справа мати успіхи, або не мати успіхів у цьому відділі. Так виглядає зі звітів, що якраз у цьому відділі може чи не найбільше ми маємо недоліків, але може і так скластися, що ми не присвячуємо належної уваги цьому, як власне знайти нові засоби, нові методи, щоб цю діяльність поставити на відповідний шабель. Ми, ясно, може найбільше говоримо про цей відділ тому, що ми в цьому році маємо втрату, маємо 843 членів менше, як у попередньому 1970 році. Я не буду читати свого звіту, бо ви його маєте. Зверну увагу, що все таки, коли ми беремо наші втрати, які ми мали в тому році, то ми мусимо брати ці втрати також у світлі плану, який ми мали, що ми хотіли зробити в минулому році. І так, в минулому році, коли йде про області, які нам дають якнайбільше членства, бо ми поставили план на 4,900 членів в минулому році, в тому тільки неокреслена кількість була членства, яку ми повинні б здобути поза областями. Ми маємо п'ять областей. Я хочу ствердити — ви можете слідкувати за тими цифрами на стор. 24 звіту Контрольної Комісії — там є так: області перша — Гавриша, яка мала, згідно з планом придбати 1100 членів, виконала план на 1027 — на 94%. Друга область п. Савена Репети теж мала придбати 1100 членів. Вона виконала план на 97% або на 1073. Навіть третя область, п. В. Орніхвіч виконала свій план, маючи придбати 900 членів — на 676 членів — 75%. Інші області є слабші. Отже і тут я хочу додати, що все таки у світлі цих цифр, у світлі плану, як ми ставили 4,900 — здобули 4,056, тобто виконали план на 83%, значить ми потерпіли втрати, але це не було якесь заломання в наших організаційних планах. У зв'язку з контролею я пороби цілий ряд рекомендацій і ці рекомендації я дозволяю собі прочитати, тому, щоб ви краще собі їх запам'ятали, коли завтра прийдемо до дискусії. Отже висновки і рекомендації:

1. Розміщення засідань Екзекутиви Комітету вужчого, в який входять чотири члени Екзекутивного Комітету. Воно було дуже нерівномірне. Наприклад, маємо такі місяці як березень, коли не було зовсім засідань, а в листопаді шість засідань. Рівнож від 17 листопада 1971 аж по 20-го березня 1972 не відбулося ні одне засідання Екзекутивного Комітету вужчого, хоч відбулися в тому часі чотири засідання Екзекутивного Комітету повного, себто сімох членів Екзекутиви, а саме 6. 12. 1971 р., 28. 1. 24. 2. 1972 р., а також відбулося тільки одне засідання вужчого (Комітету) — в справах інвестицій в січні 1972 р.

2. Протоколи повинні бути підписані секретарем та передсідником на черговому засіданні. Досі протоколи підписує тільки секретар.

3. Протоколи наради Головного Уряду та Екзекутивного Комітету повного повинні мати скорочено англійський переклад. Частинно перекладено наради Головного Уряду та тільки один з п'яти протоколів Екзекутивного Комітету повного має скорочений переклад.

4. Ухвали протоколу 27 Конвенції Українського Народного Союзу. П'ятую та 4 та 5 точки в висновках комісії двох: проф. д-ра В. Гіатюка і мене. Як відомо, минулого року Головний Уряд уповноважив нас двох, щоб ми переглянули протокол 27 Конвенції Народного Союзу і змогли знайти межу поміж ухвалами на конвенції, які западали, поміж резолюціями і рекомендаціями. Ми, закінчуючи нашу працю, поставили внески і я той закінчуючий (Закінчення на ст. 4-ій)

ЗВІТ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОЇ
КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

ний внесок, а саме його точки четверту і п'яту дозволює собі прочитати.

Точка четверта: Переслухуючи магнітофонні стрічки, не можна знайти докладного розмежування між резолюціями та рекомендаціями, бо Президія Конвенції в переважній частині ухвал усе убирала в рубрику „анекс-принятій“.

П'ята точка: У зв'язку з таким станом протоколу 27-ої Конвенції Українського Народного Союзу, ми пропонуємо: 1) тому, що узгодження, доповнення та переклади англійських текстів для українського протоколу потрібно опрацювати; 2) тому, що докладне розмежування між резолюціями та рекомендаціями не можна встановити при такому стані протоколу і прилогів; 3) тому, що члени Екзекутивного Комітету під час конвенційних нарад не звернули на це належної уваги і не узгодили процедури прийняття ухвал Конвенції Президією Конвенції, — визнаючи Екзекутивному Комітету усі ухвали Конвенції як зобов'язуючі до виконання, крім таких, що йшли б у розріз із статутними або законними постановами.

5. У майбутніх Конвенціях зобов'язати Президію, щоб кожний день наради починався прочитанням і прийняттям протоколу із наради попереднього дня. Це є вимога статуту, це є стаття 21 нашого статуту, яку з таких чи інших причин на попередній Конвенції не респектувало.

6. Контрольна Комісія пропонує Головному Уряду покликати Статутну Комісію, яка постаралася усталити неточності, неясності та суперечності статутних постанов та запропонувати відповідні зміни Статутній Комісії, покликаній Головним Екзекутивним Комітетом перед Конвенцією.

Я думаю, що сьогоднішня наша дискусія — дві години — над однією тільки точкою чи над двома точками, саме 35 і 32 статті нашого статуту, які до певної міри не є узгоджені, або собі до певної міри суперечать — доказують виразно, що доща праця такої Статутної Комісії поза тим, що передбачав наш статут, що вона повинна бути покликана на один місяць чи кілька тижнів перед Конвенцією — це є насправді велика konieczність в нашій установі.

7. Далі, складання планів, обговорення постанов відносно реалізації планів, повинні бути прийняті організаційним відділом та Екзекутивним Комітетом перед початком ділового року, а не в початковому кварталі ділового року.

8. „Трибуна Українського Народного Союзу“ повинна появлятися регулярно в діловому році, а в минулому діловому році вона появлялася шість разів.

9. Збільшення кількості обласних організаторів та асистентів в організаційному відділі — це не відкладна konieczність і потреба.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО КОНТРОЛЕРА
Д-РА МИХАІЛА ДАНИЛЮКА

1. В УНСОюзі:

- допомагав місцевій союзовій Окрузі;
- брав участь у контролі УНС в серпні 1971-го р. і березні 1972-го р.;
- продовжував колонку „На медичні теми“ у „Свободі“, як і в попередніх роках із цим звітом чи колумена вступає у шостий рік свого безперервного друку;
- написав і передав УНСОюзові брошуру про „Алькоголізм у алькоголізм“ українською і англійською мовами для послуги членству УНС і цілій громаді;

- продовжував журналістичну діяльність в українській пресі на різні актуальні теми;
- співпрацював із „Голосом Америки“, передаючи кожного тижня українською мовою аудіо з медичною тематикою в Україну;
- продовжував працю в Раді Митрополії Української Православної Церкви;
- ніяких окремих доручень від УНС у звітному часі не мав.

В доповненні до свого надрукованого звіту, д-р М. Данилюк додає:

Як ви бачили з мого друкованого звіту, який складається з двох частин: однієї особистий, а однієї члена Контрольної Комісії, — мій особистий (звіт) найкоротший з усіх друкованих. У зв'язку з цим дозволяю, що я зроблю два або три коментарі до цього коротенького звіту, а у майбутньому мені буде дуже приємно співпрацювати в тих ділянках Українського Народного Союзу, у яких я не зможу зробити. На сьогоднішній день лише одна медична колонка вже переступила 600 сторінок машинопису. Я почуваюся втомленим, чому — я вам скажу пізніше. Під сучасну пору в роботі є вже правдоподібно брошура про алькоголізм у двох мовах. В мене вже є готових три наступні брошури, не знаю, чи коли вони будуть видані „Свободою“, або іншим видавництвом. Я б хотів бачити, щоб для послуг нашої громади це вийшло через „Свободу“, а саме в справі рака, в справі діабету і в справі недуг серця. Ці брошури задумані короткими — 10-15-20 сторінок, але це майбутнє покаже. Я б хотів зробити примітку, що мій співпраця в „Голосі Америки“ виявилася незвичайно доброю і, як я сказав, далекочудно. Вона вже йде постійно, два рази кожного тижня на Україну від грудня місяця і я надіюсь, що вона буде далі з успіхом продовжуватися. Ясно, кожний знає, що я є членом Українського Народного Союзу і це безперечно, на мою думку, приносить моральний капітал для нашої установи. Чи на далі мені можна буде тих кілька робіт виконувати, я не знаю. В минулому році я був клінічним інструктором в медичній школі Мінесотського університету. Цього року мене дещо підвищили, я є клінічний професор-асистент медичної школи Мінесотського університету і з початком шкільного року, який буде — я не знаю наскільки я візьму деяких обов'язків, або наскільки мені цих обов'язків запропонують. Клінічний професор-асистент — це „парт-тайм“, не повний час. До цього часу я даю своїх два ранки і кілька ночей у місяць — групі постградуантів, не студентів, але вже лікарів; травматична хірургія і т. д. Я не знаю, наскільки я буду завантажений. Якщо я буду завантажений, то в тому випадку в комісії преси і публічних зв'язків буду мусити зробити застереження, що моя співпраця буде меншою. Тоді, я думаю, ця комісія подумав над тим, щоб знайти іншу людину, бо я думаю, що декілька тих робіт, які я виконував протягом шести років — добрі, я не хочу медаль, я просто кажу: вона добра і відома, щоб хтось

ЗВІТИ ГООВНОЇ РАДИ

ЗВІТ ГОЛОВИ ГОЛОВНОЇ РАДИ НАСІЛІЯ ДІДЮКА

Під кличем: „За десятилітнє членство Українського Союзу в Канаді“, проходила наша праця у 1971 р. Змобілізувавши всі наші зусилля і організаційні спроможності, ми доклали всіх зусиль і старань, щоб досягнути нашої мети. На жаль з різних причин наших завдань повністю нам не вдалося виконати, з яких найосновнішою було те, що 1971 р. прийшов по двох „товстих“ тобто квітень і червень конвенційному. Однак, хоч і чисельно недостатньо це мейти, то все ж таки не можна не зауважити слідного поступу у дальній розбудові УНС в Канаді. Значно збільшується сума забезпечення, постають нові Відділи, упорядковуються ділово-організаційні справи Відділів, приходить нові надії секретарі-організатори. Українська громада щораз більше усвідомлює собі цілі й завдання, та пильну вагу УНС, та його праця для неї. Помітно, хоч і поволі, збільшується круг молодшої генерації, яка засвоюючи союзові ідеї вступає в члени. На УНС щораз більше задивляється наша спільнота, як на справді щось імпозантне й велике. Стверджуючи позитивні, не можемо оминути і негативні. Це багато мусимо попрацювати, щоб знайти відповідні і правильні форми упорядкованої союзової праці в Канаді. Ніколи не сміємо забувати про розбудову одного й під кожним оглядом сильного УНС в Америці і Канаді, однак не можемо не давати собі справи з багатьох відмінностей обох теренів. Відмінності суспільно-громадської структури, громадська впорядкованість певних ділянок, національна свідомість, та психологічні моменти пов'язані із багатьма проблемами — це чинники, які пильноту нашу працю мусимо враховувати. Безперечно, що найважливішим чинником, зрештою як і всюди є люди. Бо вони і тільки вони можуть творити, розбудовувати, бути ентузіастами, або, не дай Бог, вичини пессимістами. Не могли б ми сказати, що в наших союзових рядах немає добрих і відалих працівників, секретарів-організаторів, чи членів Управ. Бо хто ж як не

ї продовжував, як також, щоб продовжував ще одну ділянку, яку я протягом шести років робив. Я думаю, що вона принесла чимало користі, завдяки добрій співпраці Екзекутив, „Свободи“, і цілого нашого Уряду. Я маю на увазі, що в останніх шести роках були добре влаштовані зв'язки, були добросусідські, добрі відносини між Українським Народним Союзом і Православною митрополією. Було б добре, коли б це продовжувалося. Ця ділянка вже в минулому виказала багато доброго, як для Союзу, так і для деяких церковних відносин в нашій громаді.

Ці стількі відносно мого особистого звіту. Якщо йде про звіт контролера, то я не сказав би, що все у „Свободі“ є найкраще. Я думаю, що „Свобода“ має чимало недоліків і про них, про ці недоліки, я майже у кожній точці свого звіту, як контролер, говорив. Але ці недоліки я не ставив у формі закиду нашій установі або „Свободі“, а я їх подаю, як факти, які б треба було спільними силами направили. Я хотів би сказати, що хто-хто, а сама Екзекутива і ціла редакція, як і ціла адміністрація і друкарі „Свободи“ як найкраще знають усі ці недоліки. І ці недоліки болять кожного дня, починаючи від головно-редактора і кінчаючи навіть цим хлопцем, який кожного дня на пошту веде „Свободу“. Ці недоліки є. Над деякими з цих недоліків я взагалі не зупинявся і не робив рекомендацій, бо для кожного ясно, що направили деякі речі у „Свободі“ є недоречним, поскільки „Свобода“ буде і так переноситися у новий будинок і перспекція на новий будинок є головнішою проблемою, як пробувати влаштувати таку чи іншу проблему на старому місці. Однак, що я хотів би сказати, що в'яжеться з багатьма недоліками нашого видавництва, це дві речі: брак персоналу і брак добрих машин, тобто модерних машин. Якщо прийти, а багато вже з нас у „Свободі“ було, коли ми бачили редакторів в сьомій годині ранку вже на ногах з друкарями на те, щоб вже в 9 годині ламати газету кожного дня і коли є недостатня кількість персоналу, коли з той сам час прибігає хтось з Екзекутив і каже: ось маєте цей протокол, статут, звіти і інше друкувати, люди не знають, що робити. Зупинити машину, яка друкує газету — а газета мусить до 2-3 години після обіду вийти на пошту? Чи якщо один або два друкарів хворі, то цього друкаря, який готує газету на завтра, відривати і сказати — не друкуємо, бо Екзекутива сказала і т. д. і т. д. Це дуже невигідне положення, а коли до цього додати той факт, що „Свобода“ мусить собі до якоїсь міри й заробити... що значить заробити? Це оголошення різноманітні, які „Свобода“ друкує, потім „Свобода“ набирає додаткові малі роботи, різні запитання, побажання, листочки і т. д. і коли хтось хоче це за три дні чи за тижень мати, ви мусите до летючої дати. Що ви тоді робите? Ви тоді ходите від одного друкаря до другого і питаєте, хто буде працювати „овертайм“, тоді ви цю летючку зробите і 50 чи 100 дол. заробите. Ще гірше стоїть справа з книжками. Якщо приходять хтось зі сторінки людей і хоче надрукувати книжку, на якій „Свобода“ може заробити, тоді приходиться гірше, щоб виконати її на термін. Я міг би вам дати ще кілька десятків різних прикладів, але я про них говорю не у закид „Свободі“, як також не в обороні „Свободи“, як також не в оборону видавництва. Я просто говорю про факти, які існують, і труднощі, які існують, вже навіть не згадуючи матеріальні у „Свободі“.

Зараз є вигляд, що персонал друкарні дещо поправиться, і що буде один-два нових редакторів. Ці проблеми треба нам докладніше обговорити на Комісії преси, на те, щоб нас не завантажували деталями. Як я певен, що ми ми до вас прийдемо з рекомендаціями. Друге, що є дуже важливе треба передумати, як „Свобода“ і в якій формі буде переноситися у новий будинок. Це все в'яжеться з коштами, наскільки потрібна перекаліфікація персоналу, треба думати, коли ця „Свобода“ переїде і у який формі, як вона буде працювати. Отже, закінчуючи доповідання до свого звіту, коли я говорю про недоліки, які існують у видавництві, то просто як про болючі факти, які мусять боліти нам усім і спільними силами їх треба розв'язувати. Іх не дається розв'язати протягом одного місяця або одного року. Іх не дається (розв'язати) так, що „Свобода“ стане раптом у 100 чи 200% кращою як зараз вона є. Це візьмо чимало поту і праці, багато відданості, до речі, чимало гроша. Я думаю, що мій звіт чи доповідання до звіту було б не цілком повним, якщо я ще не додав однієї заваги, а саме, що співпраця з „Свободою“ важливіша, як її критика. Просто, візьміть перо і напишіть, пришліть, дайте більше матеріалів, або ці самі, або з тих добрих людей, інтелігентних людей, які ви маєте коло себе, які могли б дати кращий матеріал — це безперечно покращає якість „Свободи“.

Вони, ці наші часто скромні, за те аповні віддані ентузіаста громадської праці, творять, розбудовують і ведуть УНС? На жаль, треба ствердити, що їх маємо замало. Бо коли скажімо на 22 Відділи Окрути, тільки трьох-чотирьох секретарів припадає кілька членів, а решта чекаючи нарікають, що так само, або „якось то буде“, то яке „чудо“ можна зробити тих кілька, які щоб навіть були вони якімись надзвичайними? Наша настанова систематичної праці, та щоб кожний секретар Відділу приймав мінімум місячно одного члена, що не тільки є реальним, але і не тяжким завданням до виконання, приймається дуже повільно.

Виправді я далекий, щоб неусвідомлювати собі труднощі нашої праці. Бо кому, як кому, а мені на протязі часу праці в УНС вони добре відомі. Однак я оптиміст, та вірю, що при добрій волі й систематичній праці можна зробити дещо більше. Труднощі і перепони на те і є, щоб їх подолати! Характер нашої установи як суспільно-громадської та допомогової, що тісно пов'язана з нашою громадою у своєму розвитку, вимагає доброго „громадського клімату“. На жаль у минулому році ми мали багато таких і драстичних моментів, які не дуже позитивно впливали на організаційну працю, навіть і тоді, коли УНС докладав всіх старань й зусиль у позитивній їх розв'язці.

Однак, побічне витворення багатьох стимулюючих моментів, які загрівали наших союзовців, до творчої праці, а з нею і кінцевих результатів. Звітуючи приходиться мені говорити за цілість проробленої праці у сімх провінціях Канади, розкинутих на тисячі миль одна від другої. Тому, з додатковим досвідом, зібравшись на наших річних нарадах, мусимо добре проаналізувати пройдено, та застанова виставити над майбутнім. Конечнотю треба поробити деякі зміни, коли хочемо покращання нашої праці й аматан. Велика ідея братерства УНС, праця з народом і для народу — кладуть на нас велику відповідальність. Я певний, що при добрій волі, ми наші завдання виконаємо.

Громадська і репрезентативна праця

Праця на громадському полі — це праця з громадою і для громади. Вимагати від громади можна стільки, скільки їй дається. Ціла наша союзова система — це система праці і служби для громади, а через неї для спільноти й цілого народу. Тому кожний союзовий працівник не задовольняючись, залеве зміг би належно виконувати своє завдання. Так вона відбувається на верхах нашої установи, а це може і більше мусить бути на низах. До мене як до головного радного і обласного організатора в суспільно-громадській побудові нашого життя в Канаді, відноситься це зокрема. Моя довготривала громадська праця приносила й організаційні успіхи. Тому репрезентативна УНС в Канаді, це також велика відповідальність і конечно потрібна праця, тому я старався на протязі цілого року виконувати її, як тільки була змога. Активна праця в КУК, репрезентативній організації нашої спільноти в Канаді, до якої належить також і УНС, праця в Централі Українців Католиків, Братстві Українців Католиків, ЛВУ, СУМ, Об'єднанню Українських Педагогів, Спільноті Українських Журналістів, Т-ві кол. воїнів УПА, Об'єднанню Професіоналістів і Бізнесменів, Т-ві ім. М. Шашкевича і інших.

Доповнювалася вона репрезентативно і в тих організаціях з яких також рекрутується членство УНС, як: ПЛАСТ, УНО, МУНО, ОДУМ, католицькі чи православні громади, студентські організації, з якими приходилося дуже часто тісно співпрацювати для дальшого безперервного планення соборності нашої організації. Відвідуючи наші громади у цілій Канаді не пропускав я нагоди відвідати визначніших духовних і світських провідників нашої спільноти, нашу Централю КУК, наших Владик, пресу, організації й товариства, щоб не поінформувати їх про цілі й завдання УНС, та обмінятися думками на загально-громадські, церковні чи політичні теми. Активна підготовка і участь у Конгресі Українців Католиків, участь у Національному Фестивалі у Давіні, Конгресі Українців Канади у Вінніпегу, Дні Помісності Української Католицької Церкви, Крайовому З'їзді кол. воїнів УПА в Америці і Канаді, Платовому Крайовому З'їзді, Сумському Крайовому З'їзді, Ювілейному Бенкеті Карпатських Січовиків, Крайовій Конференції ЛВУ, Святі Весни і Здвижі СУМ, Дню Молоді, активна участь у підготовці і проведенні Рату Української Преси і Радіо, де кандидатка „Свободи“ Ярца Бука була обрана кралею 1972 р. Участь в Українському Дні, 22-го січня та проголошення прокламатії посадики Торонта, новорічні відвідини Пресованого Владимира Ізидора, Святі Соборності і Самостійності, Шевченківський Концерт Рідних Шкіл Торонта, 80-річчя уродин Іх Блаженства Верховного Архiepіскопа Кардинала Кир Йосифа і доповіді в Ст. Катерині, Кіркенд Лейку, Руані, Ювілейні святкування 25-річчя священства о.о. І. Денищука, І. Сироти ЧНІ, поодинокі імпреси парадів, установ, товариств, організацій, як: свячені, кути і т.п. були місцем, де також треба було заступати УНС. Щорічні святочні виступи перед Різдвяними і Великодніми святами, інтерв'ю чи інформації про УНС на українських радіопрограмах „Пісня України“, „Прометей“, Василя Шаравана, та під час організаційних поїздок в Руані, Монреалі, Едмонтоні. В Монреалі переведене працівником „Голосу Канади“ п. Гусином інтерв'ю про УНС, було передаване два рази в Україну. Разом з головним секретарем д-р. Я. Падомом було довше інтерв'ю на радіопрограмах „Пісня України“, і „Прометей“, яке знайшло дуже прихильний і широкій відгук у нашій громаді. Часто приходилося мені заступати „Свободу“ як її кореспондент, беручи участь у різних пресових конференціях, включно із зустріччю прем'єр-Міністра Канади п. Трудо. Приємними були припадкові зустрічі із головою Українського Робіничого Союзу А. Ватюком, заст. голови і організатором А. Білоцерківським, Головою Української Народної Помочі В. Масуром, головним радним УНП В. Опішником, головою Братства св. Миколая І. Козорізом, коли ми могли у товариській формі обмінятися думками про працю і плани наших Українських Братських Установ. У такій розмові, зокрема відкреслювало проблему об'єднання та братської співпраці. У спільній поїздки на Захід Канади приходилося мені разом з нашим сенатором П. Юзюком, як заступником головного представника УНС брати участь у різних репрезентативних, у яких сенатор проводив велику працю для нашої спільноти, а тим самим і для УНС. Це знову тільки побіжні вирахування репрезентативної діяльності, яка показує, скільки часу, праці і відповідальності треба, щоб гідно і належно репрезентувати УНС. Де не було можливості взяти особисту участь, вислано письмові привітти, а між ними подяка і благословення для праці УНС від Іх Блаженства Верховного Архiepіскопа Кардинала Кир Йосифа.

Спостереження і висновки

Досвід щорічних звітувань підказує, що саме звітування чи заповнення фактів мають привести до аналізу і правильних висновків. У кожному звіті ми повинні побачити себе й проведати нашу працю. Кожний день союзової праці заставляє нас також до спостереження на базі яких, продискутувавши ми повинні зробити рішення й постанови. Відкидаючи оптимізм і бачу konieczність деяких змін, так структуральних, як і організаційних форм праці УНС в Канаді. Із-за щораз більшого браку людей до праці, починаючи від секретарів Відділів, не говорячи вже про обласних організаторів, яких у самій тільки Канаді повинно бути найменше трьох, приходиться думати й підготувати наші Відділи до певної централізації. Окружні Комі-

тети з відповідними фаховими людьми, аддається, уже в скорому часі будуть творити один великий Відділ, а фаховий керівник займатиметься не тільки колектуванням грошей але також і організаційними справами. Можливо, що прийде також приготуватися до т. зв. „директного“ плачення вкладах до Головної Канцелярії. Мій спостереження також аповні підказують про доцільність подання виборного стансизма із повною працею для УНС. Моральна відповідальність перед громадою тісно зв'язана із працею та викхоу фахових і постійних працівників. Всі ми змагаємось за зріст УНС, за збільшення членства, але без упорядкування основних справ і засад навіть хвалеві успіхи не будуть тривалими. Нам дуже бракує молодих людей, але коли хочемо знайти до них дорогу, мусимо переконати їх конкретною дією, що УНС в Канаді, це дійсно велика соборницька українська установа, яка працює для двох наших країн Америки і Канади. Однак від сльї, постанов і резолюцій мусимо перейти до діла. Конечнотю переглянути наш товар, наші відвідини, процедуру приймання нових членів, а найважливіше ступінь приготування до більше фахового підходу та проблем, підготування до цього наші кадри. Майже безкорисна, колися праця наших піонерів для УНС; сьогодні не знаходять у молодшого покоління розуміння. У всіх випадках воно підходить виключно із точки бізнесу, та конкретної діяльності праці. Однак у ніякому випадку ми не сміємо, як кажуть „падати духом“, проаналізувавши мусимо поробити такі зміни, які розв'яжуть застій, упередження і дадуть можливість продовжувати нашу працю. Мені здається, що в Канаді, вже треба б зробити так:

- 1) Набути Союзовий Дім у Торонті, який став би центром союзової праці, а притім і суспільно громадської. Такий Дім міг би бути також добрим фінансовим вкладом нашої союзової праці.
- 2) Щоб розв'язати переконання, що „Свобода“, американська газета, хоч була вона на Канадійському терені далеко скоріше, як деякі сьогоднішні, пропонує надати надання: Джерзі Сіті - Торонто.
- 3) Зорганізувати окремі Окружні Комітети в Едмонтоні і Саскатуні, що б таким чином не тільки вирішували організаційну структуру у цілій Канаді, але знайти там місцевих постійних організаторів, які на місцях допилювали б праці Відділів.
- 4) Призначений бюджет для Канадійського Представництва в рамках, якого було призначено на видання сторінок у канадійській пресі, треба реалізувати з місяця.
- 5) Враховуючи відмінні організаційні обставини суспільно-громадського життя в Канаді, прийти до фінансовою допомогою для Окрут, покриваючи їхні хобби на основній видатки. В іншому випадку вони ніяк не можуть виконувати свого завдання хоча б навіть у якійсь скромній репрезентативній формі.
- 6) Приступити до уділовання моргеджів для членів, та впорядкувати їх так, щоб переходили вони організаційним порядком Канадійського Представництва.
- 7) Зактивізувати жіночі секції УНС, у напрямку до допомоги в організаційній діяльності.
- 8) В Окрутах, де не можна знайти не тільки постійного організатора, а часто навіть і секретаря відділу, з'єднувати Відділи та, творчачи їх величчям, давати можливість повного часу заурядження таким Окружним канцеляріям і їхнім організаторам.
- 9) Призначити фінансовою допомогою тим студентським клубам, які з огрублюванням потреби своєї праці, зверталися до УНС. Полагати обіцяну фінансову допомогу у висоті 100.00 Студентському Клубові в Лондоні, Онтаріо.
- 10) Безперервно працювати над планом об'єднання наших Братських Союзів.
- 11) Секретарі, які систематично виконують свої організаційні завдання призначувати відповідні фінансові нагороди.
- 12) Поробити всі старання, щоб бодай якусь малу частину студентів з Канади можна б було під час вакацій zatrudнити у праці на „Свободі“.

Закінчення

Кінчаючи свій звіт, в першу чергу хочу подякувати всім співпрацівникам союзової праці: Членам Головної Екзекутиви, Членам Канадійського Представництва на чолі з сенатором П. Юзюком, всім головам Окрут, постійним організаторам, секретарям і членам Управ, та всім іншим, з якими на протязі року у дружній і гарній співпраці приходилося виконувати наші спільні завдання. Я певний, що у багатьох випадках мій звіт дасть другі члени Головного Уряду, а зокрема наш заступник Головного Предсідника і голова Канадійського Представництва сенатор П. Юзюк. Всі ми не дуже задоволені, що взятий на себе обов'язок збільшити число нашого членства до десяти тисяч, нам не вдалося повністю виконати, однак зробивши більше досвіду та зробивши певні потрібні заходи, ми намічену ціль таки досягнемо! Ми задоволені, що нашу канадійську частину УНС очолює сенатор П. Юзюк, та, що діє вітки українського народу в Америці і Канаді, які плекають ті самі національні традиції і звичаї, та проводять таку ж саму велику і відповідальну працю в допомозі зв'язуванню України. Коли ж так, то у тяжких часах поневолення нашого народу на різних землях русифікації, арештувань, тюрем, концентраційних таборів і зардаць, нищення нашої культури, нищення і переслідування наших церков, заставляють нас до подвійної праці. Коли Україна, хоч і „прислана і окрадена“ — пробуджується до боротьби із ворогом, а в її ім'я М. Мороз в обличчя смерті й смерті гідно й мужньо заявляє своїм катом і катом його народу — „Вудемо битись!“ Тут у вільних країнах ми не маємося аж таких великих зусиль, але в їх боротьбі Україна від нас вимагається з'єднаною і єдиною дію, до допомоги процесам, які відбуваються на Україні, та її святую правду. Побіч цієї великої справи, ми маємо ще цілий ряд інших konieczних і пекучих до подолання. Робити одне й друге зможемо тільки тоді як будемо великою і сильною громадою. Наші плівки близько вже 80 років дали нам УНС. Розбудовуючи ж його і якнайкраще робити великим і сильним, бо вложено у нього ідеї, що і досі не зреалізовані в Україні. УНС, на протязі свого існування і його праці для спільноти й народу аповні заселюючись на те, щоб якнайбільше число наших людей були у його рядах, були його членами, та у великій громаді творили великі діла.

(Продовження буде)

Українці вилунали пум із Ризького
зоопарку

У м. Ризі, столиці Латвії, відділ під керівництвом ма-ізоопарку втекли хижі гіпоподібні тварини пуми. Чотирьох адалось швидко зловити й загнати назад до клітки, в якій завжди легко відчинявся під натиском „замка“, а дві зникли і в місті мало не зчинявся переполох. „Комсомольська правда“ з 20 січня розповіла, що полівати за хижими пумами викликали підлітків відділу під керівництвом ма-ізоопарку втекли хижі гіпоподібні тварини пуми. Чотирьох адалось швидко зловити й загнати назад до клітки, в якій завжди легко відчинявся під натиском „замка“, а дві зникли і в місті мало не зчинявся переполох. „Комсомольська правда“ з 20 січня розповіла, що полівати за хижими пумами викликали підлітків відділу під керівництвом ма-ізоопарку втекли хижі гіпоподібні тварини пуми. Чотирьох адалось швидко зловити й загнати назад до клітки, в якій завжди легко відчинявся під натиском „замка“, а дві зникли і в місті мало не зчинявся переполох. „Комсомольська правда“ з 20 січня розповіла, що полівати за хижими пумами викликали підлітків відділу під керівництвом ма-ізоопарку втекли хижі гіпоподібні тварини пуми. Чотирьох адалось швидко зловити й загнати назад до клітки, в якій завжди легко відчинявся під натиском „замка“, а дві зникли і в місті мало не зчинявся переполох. „Комсомольська правда“ з 20 січня розповіла, що полівати за хижими пумами викликали підлітків відділу під керівництвом ма-ізоопарку втекли хижі гіпоподібні тварини пуми. Чотирьох адалось швидко зловити й загнати назад до клітки, в якій завжди легко відчинявся під натиском „замка“, а дві зникли і в місті мало не зчинявся переполох. „Комсомольська правда“ з 20 січня розповіла, що полівати за хижими пумами викликали підлітків відділу під керівництвом ма-ізоопарку втекли хижі гіпоподібні тварини пуми. Чотирьох адалось швидко зловити й загнати назад до клітки, в якій завжди легко відчинявся під натиском „замка“, а дві зникли і в місті мало не зчинявся переполох. „Комсомольська правда“ з 20 січня розповіла, що полівати за хижими пумами викликали підлітків відділу під керівництвом ма-ізоопарку втекли хижі гіпоподібні тварини пуми. Чотирьох адалось швидко зловити й загнати назад до клітки, в якій завжди легко відчинявся під натиском „замка“, а дві зникли і в місті мало не зчинявся переполох. „Комсомольська правда“ з 20 січня розповіла, що полівати за хижими пумами викликали підлітків відділу під керівництвом ма-ізоопарку втекли хижі гіпоподібні тварини пуми. Чотирьох адалось швидко зловити й загнати назад до клітки, в якій завжди легко відчинявся під натиском „замка“, а дві зникли і в місті мало не зчинявся переполох. „Комсомольська правда“ з 20 січня розповіла, що полівати за хижими пумами викликали підлітків відділу під керівництвом ма-ізоопарку втекли хижі гіпоподібні тварини пуми. Чотирьох адалось швидко зловити й загнати назад до клітки, в якій завжди легко відчинявся під натиском „замка“, а дві зникли і в місті мало не зчинявся переполох. „Комсомольська правда“ з 20 січня розповіла, що полівати за хижими пумами викликали підлітків відділу під керівництвом ма-ізоопарку втекли хижі гіпоподібні тварини пуми. Чотирьох адалось швидко зловити й загнати назад до клітки, в якій завжди легко відчинявся під натиском „замка“, а дві зникли і в місті мало не зчинявся переполох. „Комсомольська правда“ з 20 січня розповіла, що полівати за хижими пумами викликали підлітків відділу під керівництвом ма-ізоопарку втекли хижі гіпоподібні тварини пуми. Чотирьох адалось швидко зловити й загнати назад до клітки, в якій завжди легко відчинявся під натиском „замка“, а дві зникли і в місті мало не зчинявся переполох. „Комсомольська правда“ з 20 січня розповіла, що полівати за хижими пумами викликали підлітків відділу під керівництвом ма-ізоопарку втекли хижі гіпоподібні тварини пуми. Чотирьох адалось швидко зловити й загнати назад до клітки, в якій завжди легко відчинявся під натиском „замка“, а дві зникли і в місті мало не зчинявся переполох. „Комсомольська правда“ з 20 січня розповіла, що полівати за хижими пумами викликали підлітків відділу під керівництвом ма-ізоопарку втекли хижі гіпоподібні тварини пуми. Чотирьох адалось швидко зловити й загнати назад до клітки, в якій завжди легко відчинявся під натиском „замка“, а дві зникли і в місті мало не зчинявся переполох. „Комсомольська правда“ з 20 січня розповіла, що полівати за хижими пумами викликали підлітків відділу під керівництвом ма-ізоопарку втекли хижі гіпоподібні тварини пуми. Чотирьох адалось швидко зловити й загнати назад до клітки, в якій завжди легко відчинявся під натиском „замка“, а дві зникли і в місті мало не зчинявся переполох. „Комсомольська правда“ з 20 січня розповіла, що полівати за хижими пумами викликали підлітків відділу під керівництвом ма-ізоопарку втекли хижі гіпоподібні тварини пуми. Чотирьох адалось швидко зловити й загнати назад до клітки, в якій завжди легко відчинявся під натиском „замка“, а дві зникли і в місті мало не зчинявся переполох. „Комсомольська правда“ з 20 січня розповіла, що полівати за хижими пумами викликали підлі

ТРАДИЦІЙНІ ВЕЧЕРНІЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ“

СУБОТА 3-ГО ЛЮТОГО 1973
Нью Йорк, „Нью Йорк Гілтон Готель“

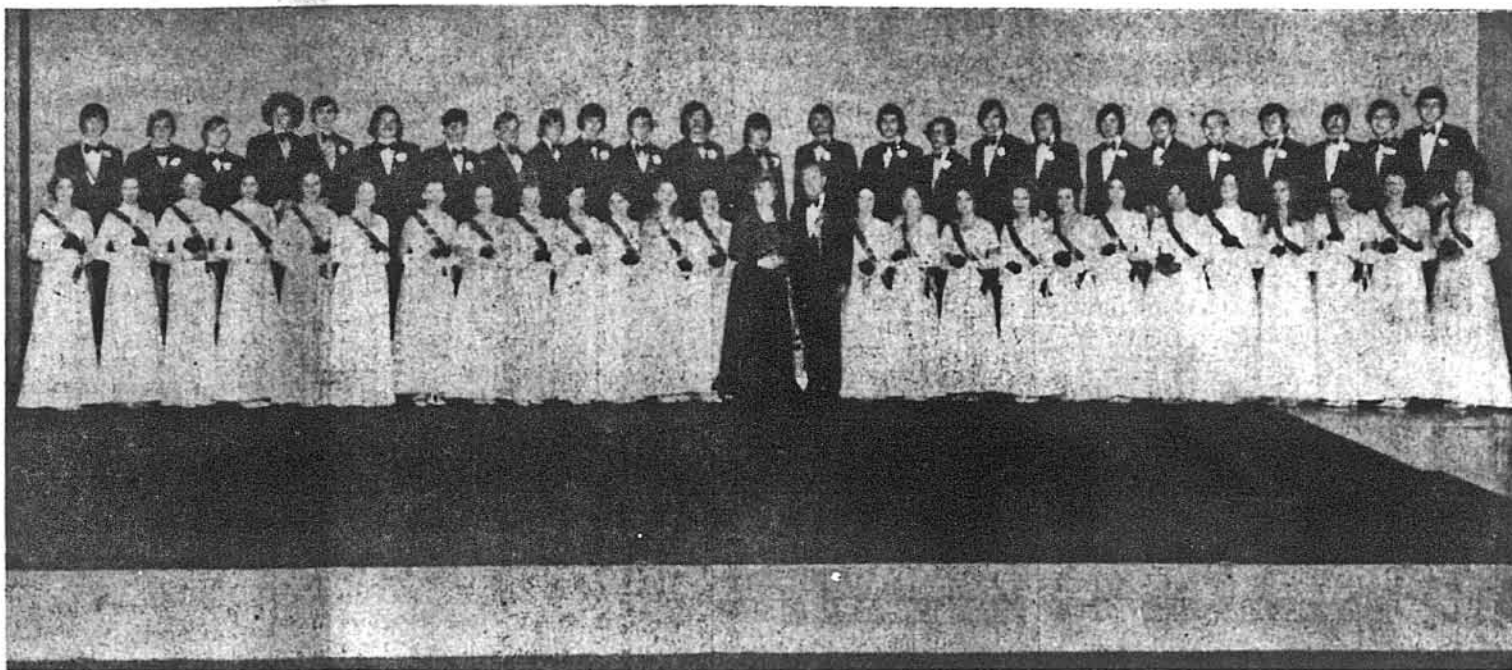
Вже з черги 22-й рік Видавничого Кооператива „Червона Калина“ влаштовує Вечерниці, які стали щорічно найбільшою атракцією українського карнавалу. Це власне ці Вечерниці „Червоної Калини“ перші ввели звичай Дебютанток, себто представляти зібраній громаді молодих панночок, які входять в громадське і товариське життя. Цього року буде їх рівно 20. Коротку промову виголосить до них президент комбандантської центральної організації, Об'єднання б. воїнів українців в Америці д-р Володимир Галан, а представлятиме їх їхня організаторка, пані Іванна Ганкевич. „Виведенням“ Дебютанток займатиметься сотник Іоакім Вишневецький, а аранжером танків буде знову полк. УПА Юрій Лопатинський. Гратиме оркестра „Амор“ під дир. М. Романенка із солістом Ф. Матюком.

„Червона Калина“ дбає, щоб їхня діяльність і їхні Вечерниці збереглися і в майбутньому. Тому в цьому році у Діловому Комітеті беруть участь також відпоручники Курення „Червоної Калини“ Ньюйоркської Пластової Станції.

ВЕЧЕРНІЦІ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ“ З'ЄДНЮЮТЬ ТРИ УКРАЇНСЬКІ ГЕНЕРАЦІЇ! ВІПАНУМО ЦЮ КУЛЬТУРНУ ІМПРЕЗУ СВОЄЮ ПРИЯВНІСТЮ!

Вступ: 15 дол. — для студентів — 10 дол.

Квитки: Книгарні „Арка“ й „Еко“.

ДЕБЮТАНТКИ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ“ 1972

Д-Р ВОЛОДИМИР ГАЛАН

ІВАННА ГАНКЕВИЧ

ІОАХІМ ВИШНЕВЕЦЬКИЙ

ЮРІЙ ЛОПАТИНСЬКИЙ

ДЕБЮТАНТКИ

1973-РІК

Ляріса Бобак
New York, N.Y.

Маруся М. Боднарєнко
Elizabeth, N.J.

Христия Оксана Дармограй
Long Island City, N.Y.

Ліда Домбровська
Jackson Heights, N.Y.

Леся Дума
Jackson Heights, N.Y.

Аня Карлук
New York, N.Y.

Леся Казніз
Jersey City, N.J.

Наталія Олена Котик
Middle Village, N.Y.

Аня Ленцик
Stamford, Conn.

Оля Озоровська
Jersey City, N.J.

Петруся Пилингак
North Bergen, N.J.

Христина Семерен
Hasbrouck Heights, N.J.

Оксана Сидоряк
New York, N.Y.

Люба Скрипниць
New York, N.Y.

Романа Сован
Jersey City, N.J.

Світла Форманук
Brooklyn, N.Y.

Оля Шевчук
New York, N.Y.

Анна Шеметіло
Flushing, N.Y.

Ірина Пьолко
Jersey City, N.J.

Реня Юрке
Astoria, N.Y.

КАНДИДАТКИ НА ЦЬОГОРІЧНУ КРАЛЮ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ І РАДІО В КАНАДІ

Спілка Українських Журналістів Канади (СУЖК) Хто перейде від неї корону в цьому році? Нижче подасмо уже від кількох років влаштує в карнавалі уже кандидаток на крало 1973. Вибір відбувся 21 січня 1973 р. в залі Українського культурного центру в Торонто, 10-го лютого, о год. 8-й вечора в Canadian Room ку крало була обрана кандидатка „Свободи” Ярія Бука голотю Royal York в Торонті.

Ганна Мельник,

закінчила середню школу в Онтаріо Коледж оф Арт і далі студію мистецтва. Закінчила Курси Українознавства. Належить до СУМ і Студентського Клубу, співає у мішаному хорі церкви Пресвятої Євхаристії. Цікавиться малюванням, журналістикою. За високі оцінки дістала стипендію Онтарійського Коледжу. Приготувала виставку своїх картин. Членка Українського Народного Союзу. Кандидатка від щоденника „Свобода”.

Оксана Чорна,

закінчила літні Курси Українознавства у Вінніпегу. Вчила народні танці й українську мову в Рідній Школі у Сарнії. Одержала дві стипендії на продовження студій на університеті в Гемілтоні. Закінчила психологічні студії. Він січня 1972 р. працює в Суспільній Службі українців Канади в Торонто, де веде бюро порад і допомоги. Репрезентує тижневик „Канадійський Фармер”.

Оля Ігнаш,

студентка 11-ої класи і 5-го року Курсів Українознавства ім. Ю. Липи в Торонто. Від юних літ — активна суміш, а тепер виконання при Осередку СУМ ім. С. Петлюри в Етотіко. Належить до хору при суміському Осередку, а також співає в церковному хорі при катедрі св. Пасафата. Любить українську традицію, літературу й історію українського народу. Мріє студіювати медицину, спеціально в Швейцарії. Кандидатка щоденної радіо-програми „Прометей”.

Галія Паназдір,

градуантка 13-ої класи. Закінчила Школу Українознавства при церкві св. Володимира в Гемілтоні. Маючі особливе замишлення до співу і музики, співає постійно в церковному хорі. Закінчила 5-річну школу гри на фортепіано. Малює картини, а теж креує свою власну гардеробу. Улюблений спорт: плавання. Багато читає з минулої історії України. Плянує студіювати право. — Кандидатка від двотижневика „Батьківщина”.

Надія Лойовська,

студентка 2-го року географічних й економічних наук на університеті Йорк. Культурно-освітній референт Українського Студентського Клубу університету Йорк. Абсолютентка Курсів Українознавства ім. І. Мазепи, а також абсолютентка вищих курсів Осередку Української Культури Торонто-Вінніпег. Була вчителькою вищих освітніх курсів і диригенткою дівочого хору. Директорка молодіжних радіо-програм на радіостанції ЧНН. Співає в церковному хорі св. Володимира і в хорі „Боян” при філії УНО. Була членом Капелі балетисток ОДУМ і учницею балетної школи „Аполлон”. Бере участь у „Караваї”, в павільйоні „Кілі”. Виховниця на таборах молоді, любить вишивати, писати поезію і бере участь в драматичних виставах у Торонто. Репрезентує журнал „Вісті Комбатанта”.

Галіна Звірзовська,

студентка 12-ої класи, кінчає Курси Українознавства ім. І. Котляревського при катедрі св. Володимира. Активна одумівка. Грас на бандурі в ансамблі ім. Г. Хоткевича. Член танцювальної групи „Веснянка”. Грас на фортепіано. Цікавиться модерністичними мовами і плянує й студіювати. Репрезентує журнал „Молода Україна”.

Марійка Вітер,

студентка університету Йорк, де студіює славистику й українську мову. Закінчила Курси Українознавства ім. Ю. Липи із визначною оцінкою. Теж закінчила педагогічний курс. Довголітній член дівочого хору „Діброва” при Осередку СУМ. Пресова референтка хору. Її щоденник із подорожі по Європі друкувався в „Гомоні України”. Членка СУМ і виховниця старшого юнацтва. Відбула табори СУМ, де була теж виховницею. Пресова референтка СУМ у Торонті. Хотіла б закінчити студії на Гарвардському університеті і викладати на університеті. Кандидатка тижневика „Гомон України”.

ЗАЛІЗНІ ОСТРОВИ НА КАСПІ

Поблизу берегів Каспійського моря будівельники будують штучні металеві острови, з яких потім добувають з-ліз морського дна нафту. „Радянська Україна” з 6-го січня писала, що „у нинішньому році на Каспії заплановано збудувати 54 металевих островів, на третину більше, чим торік”. На таких штучних островах встановлюють машини для глибокого підводного свердління.

Поблизу берегів Каспійського моря будівельники будують штучні металеві острови, з яких потім добувають з-ліз морського дна нафту. „Радянська Україна” з 6-го січня писала, що „у нинішньому році на Каспії заплановано збудувати 54 металевих островів, на третину більше, чим торік”. На таких штучних островах встановлюють машини для глибокого підводного свердління.

Люба Ганнуся Білан,

учениця 12-ої класи. Учаться також на Курсах Українознавства Свято-Миколаївської школи. Займається фізкультурою і шведською рукописом. Знаменито пише на машині до писання, любить і танцює українські народні танці та вишиває українську народну нощу. Очевидно, говорить знаменно по-українськи. Репрезентує газету „Лемківські Вісті”.

Христя Уж,

студентка 13-ої класи. Студіює музику і цього року склала іспит 10-ої класи. Закінчила Курси Українознавства ім. Гетьмана І. Мазепи при УНО — місто, але й далі цікавиться українською літературою, зокрема творами І. Франка і Лесі Українки. Плянує бути журналісткою, зокрема присвячуючись проблемам молоді. Працює кожної суботи в пансіоні ім. І. Франка. Кандидатка від тижневика „Наша Мета”.

Марія Квітковська — Українка Року

Детройт. — На традиційному вже річному, бенкеті Клубу Українських Градуантів Детройту й Віндзору, який відбувся цього року дня 14 жовтня у Віндзорі (Канада), вибрано Марію Квітковську — Українку Року. На цьому ж бенкеті вручено шість стипендій українським студентам, що закінчили середню школу й продовжують студії.

Українку (ця) Року вибирають три судді не-українського роду за особливі заслуги в українському та американському (або канадському) житті. Марія Квітковська, родилася в Чернівцях на Буковині і вже як студентка була головною гуртка студенток при Академічному Товаристві „Чорноморе”, надзвичайно активна в житті буковинських українців. На особливу увагу заслуговує її провідна участь у тайних вишкільних курсах української молоді в тайних таборах у горах Карпатів (над Румунією, українська мова на Буковині була заборонена законом). На університеті в Чернівцях, Марія Квітковська закінчила студії філософії і була професоркою французької мови, Академія Дипломатичних Суспільних Працівників, Королівське Т-во Здоров'я (Англія), Рада Освітніх Суспільних Працівників та Мичегінська Міжпрофесійна Асоціація для Справ Родинного життя.

Марія Квітковська належить також до багатьох професійних організацій, а саме: Національна Асоціація Суспільних Працівників, Академія Дипломатичних Суспільних Працівників, Королівське Т-во Здоров'я (Англія), Рада Освітніх Суспільних Працівників та Мичегінська Міжпрофесійна Асоціація для Справ Родинного життя.

головством в 34-му Відділі. Головою Головної Управи Українського Золотого Хреста вона вже з 1958 р. та заступницею голови СФУЖО, від 1959 р. В американському житті, за особливі здібності в Міжнародному Інституті, Марія Квітковська отримала повну стипендію Форда й студіювала на Державному Університеті Вейна, де здобула ступінь: „Местер ін Совел Ворк”. У Міжнародному Інституті вона зі значними успіхами опікується (совієн воркер) вибілася на становище директора департаменту суспільної опіки в Міжнародному Інституті, в Метрополітанському Детройті. Володіючи, в додатку, в письмі і слові сімома мовами, вона утворює повагою чужих і любов'ю та повагою своїх. Як голова Гол. Управи УКЗ, Марія Квітковська є членом Генеральної Федерації Жіночих Клубів (Американської Світової Федерації) та брала участь останніх чотирьох Конвенцій. Марія Квітковська належить також до багатьох професійних організацій, а саме: Національна Асоціація Суспільних Працівників, Академія Дипломатичних Суспільних Працівників, Королівське Т-во Здоров'я (Англія), Рада Освітніх Суспільних Працівників та Мичегінська Міжпрофесійна Асоціація для Справ Родинного життя.

Віктор Боровський

Свято Державности в Твин Сіті, Мінн.

Заходом Святочного Комітету Відділу УККА на Міннесоту відзначено річницю Державности України. Відбулося свято в неділю 21 січня 1973 р. в залі Українського культурного центру в Торонто, 10-го лютого, о год. 8-й вечора в Canadian Room ку крало була обрана кандидатка „Свободи” Ярія Бука голотю Royal York в Торонті.

Про великих успіхах в 1972 р. на Сході Америки, наша громада щиро вітала солістку Океану Бринь, яка відповідала: „Океан” — арію з опери „Оберон”, муз. К. М. фон Вебера, „Молитву” Лесі Українки, муз. І. Білогруда, „Волошки” О. Латурицької, музика Пашенка та „Україно, матінко моя” слова Л. Забашти, муз. Кос-Анатольського. У пані Бринь треба цінувати її працю над собою та безупинне змагання до повних вершин.

Наприкінці хор „Дніпро” під диригентурою Миколи Бринь відспівав пісні: „Карпатські Січовики” слова Я. Славутича, музика К. Стеценка, „Сон” П. Грабовського, музика Г. Катасого і „Живи, Україно!” слова О. Олеса, музика К. Стеценка. Хор „Дніпро” має своє добре ім'я і йому тільки б завітатися новим молодим даром. На закінчення хор і всі присутні відспівали „Ще не вмерла України”.

Всім, хто причинився до успішного Концерту, і численній аудиторії за участь, лений аудиторії за участь, голова Відділу УККА.

Василь Пакуляк

Міннеаполіс

У 40-РІЧЧЯ УНО

(1932-1973)

По закінченні визвольних змагань лиха доля розвіяла воїнів України по Європі та Північній і Південній Америці. Опинившись у нових умовах життя в Канаді і в ЗСА вони не склали рук, але стали до важкої праці: заробити, щоб прожити, та освідомити — організації. По вшодом були створення Стрілецької Громади, Української Національної Об'єднання (1932) та часопису „Новий Шлях”, що став речником і оборонцем не тільки української спільноти, але й нескореної України. В Канаді українським воїнам довелося звести ще один бій, але вже перемою, зокрема присвячуючись проблемам молоді. Працює кожної суботи в пансіоні ім. І. Франка. Кандидатка від тижневика „Наша Мета”.

У неділю, 19 листопада м. р. вшановано 40-річчя УНО ювілейним концертом, що відбувся в аудиторії св. Івана о год. 7.30 вечора з привітанням Владимира Андрія, отці обох Церкв в Едмонтоні і численних громадян. Концерт започатковано співом канадського гімну, що його виконав українською мовою мішаний хор „Дніпро”, під орудою Р. Солтанкевича, при фортепіановому супроводі п. М. Фодчук, і вступним словом голови філії УНО Р. Остапівського. Він і провадив концерт, на програму якого склалися виступи трьох ансамблів: Мішаного хору „Дніпро” під провідом диригента Р. Солтанкевича та з виступом солістів, жіночий ансамбль „Мережа”, під мистецьким керівництвом п. М. Дитиняки і проф. С. Яремченка та танцювального ансамблю „Черемхо”.

Концерт закінчено відспіванням мішаний хором „Дніпро” і привітанням національного гімну „Ще не вмерла України”. У понеділок 20 листопада о год. 8.30 вечора підготував радіопередачу централі українців католиків, під провідом Р. Остапівського, була присвячена вшануванню 40-річчя УНО, з передаванням частини концерту програми.

м. х.

Ще один посол українського роду в Канаді

Оттава. — Як вицалється, в 29-ому канадському Парламенті є не шість, а сім послів українського роду. Цим сьомим послом, про якого досі не було відомо, є д-р Гарві Андре, який репрезентує Калгарі-центр від Імени Прогресивно-консервативної партії. Д-р Гарві Андре належить вже до третього покоління. Діди його емігрували з української Буковини до Канади в 1898 році і поселилися в Адріо, Альберта. Першине їхнє прізвище було Воронюк. Гарві Андре народився в Едмонтоні 1940 року. Студіював хемічну інженерію на Альбертському університеті, а відтак на Каліфорнійському Технологічному Інституті. Науковий ступінь доктора хемічної інженерії одержав в 1966 р. на Альбертському університеті. Тепер живе в Калгарі, викладаючи на Калгарському університеті. Він належить до ряду професійних організацій, а також приймає активну участь в місцевому громадському житті. Політично почав активізуватися в Прогресивно-консервативній партії, яка виставила його своїм кандидатом до виборів 30 жовтня 1972 р. В Парламенті він втримав зв'язок з сенатором П. Юзюком.

Посол д-р Гарві Андре.

Телевізійна Різдвяна програма в Детройті

Українська громада мистецтв Детройту підготувала двомовну українською мовою, яким місцеві англомовні преса, радіо і телебачення дали найкращу з усіх етнічних фестивалів оцінку, промисливі особи шлях до виступів на телебаченні. У неділю 2 липня 1972 р. д-р Люїс Гергардт, керівник програми „Let's go” на каналі 2, телевізійної сітки СБІЕ, перевів інтерв'ю з інж. Василем Колочиним. Це інтерв'ю було чисто політичного характеру.

У зв'язку зі святкуванням Різдва Христового відбулися на тому самому каналі два виступи українців. У неділю 24 грудня 1972 р. о год. 9.30 ранку надавав етнічну різдвяну програму з колядами, якою керував молодий юрист Роман Гарнацький. У програмі взяли участь: від українців — ансамбль бандуристів Української Прав. Ліги Молоді під керівництвом к. єв. риніштва Петра Катасого, від поляків — хор „Любія” і від латвішів — одна жіноча солістка. Частину виступу ансамблю бандуристів показував додатково на тому ж самому каналі після надання виступу учасців, що виконали успішні українські коляди.

У неділю 7 січня 1973 р. о год. 10-й ранку на тому ж каналі відбулася українська підготувана різдвяна програма, якою керував д-р Люїс Гергардт. Програма складалася з трьох частин: 1) інтерв'ю з інж. В. Колочиним, частинною святочно-різдвяною і частинною політичного характеру; 2) інтерв'ю з Вірою Андрушків на тему українських різдвяних звичаїв і 3) українські коляди.

Керівник програми підкреслює, що „свогоди в нас небуденна нагода додати, як українці в цілому світі святкують Різдво Христове” і звернувся до В. Колочина, щоб він про те розказав. Інж. Колочин почав свою роповідь, що українці святкують Різдво тільки у вілних країнах світу, зокрема у ЗСА, де живе кругом два мільйони українців, в тому числі в Детройті приблизно сто тисяч, що в ЗСА українці можуть своєю плематі і розвивати свою культуру, автономію у Советському Союзі не має свободи віри і тому там наші брати і сестри обходять Різдво Христове нелегально, в підпіллі. Розказав про ліквідацію Української Автокефалії і Православної Церкви в Україні, про заслання на Сибір на важкі роботи наших духовних, монахів і монахинь, з яких наш Владика Іосиф Сліпий після 18-річного перебування в концтаборі під табір чудом залишився живий, що у 1946 році українські католики силою віддано під юрисдикцію московської православної церкви, яка була і є даліше знаряддя колись царської, а тепер советської влади, що молоді українські інтелектуали боряться за права сво-

го народу, виступаючи проти терору і русифікації, за що тільки у минулому році понад сотню їх засуджено і дисцано на Сибір, але їх це місце заступають нові кидри молодих борців.

На питання д-ра Гергардта, як зарадити, щоб обличчя незвідну долю українців під комоу — московським режимом, інж. Колочин радив порушувати людську опінію писанням листів до наших сенаторів, конгресменів, до Президента і Об'єднаних Націй, щоб вони зайняли в ці справі янесь моретне становище, як це роблять жиди, які своєю акцією добилися деяких змін у користь жидівських громадян Советського Союзу.

Д-р Гергардт представив Віру Андрушків як членку СУА і попросив її розказати про українську ядну, яка стоїла біля-нах і українські різдвяні звичаї. Вона зазначила, що яднина удекорувала Каліна Миколенко, поєднали, що означають деякі прикраси на ядніні і інші ручно різьблені предмети, що лежали під нею, як: хрест, гриб, гуцули та інші, розказала про дідуха, який в улі народу є символом і пошани і про 12 пісних страв, які родина споживає на Св.Вечір.

Керівник програми зазначив українським різдвяним картками і п. Андрушків пояснила йому значення кожної святочної картини. Між картками були також картини, виконані мистецтв. Козаком. На одній із них виділа закрита советською златою церква, оподаль під неї група селян з улістами святкової Різдво Христове.

На питання, чому у ЗСА християни обходять Різдво Христове 25 грудня, а українці 7 січня, п. Андрушків відповіла, що інші народи святкують Різдво за Григоріанським календарем, а українські католики і православні за Юліанським календарем. В студію був призначений хор, складений з 14 шкільних дітей української католицької парафії школи в Гемтревку. На питаннях, які коляди виконуватиме хор, інж. Колочин пояснив, що першою колядою буде „Щедрик” українською композитора Миколи Леонтовича. Цей „Щедрик” виконано вперше в Києві 1916 року. Його мелодія подобалася іншим, які заміняли українські слова своїми власними, а у ЗСА що мелодія награла на таську Нью-Йоркська філармонійна оркестра під дир. Б. Бернштейна і виконання надають скрізь під час Різдвяних Свят. Другою колядою буде „Добрий вечір тобі”.

Згадавши шкільний хор під кер. п. Анни Томляк, козач ці діди коляди, а д-р Гергардт сказав: „Вони були незвичайні”. Наприкінці інж. Колочин побажав українській громаді веселих Свят і щасливого Нового Року. Програма відбулася заходами референтури, зовнішніх зв'язків — Метрополітанського Відділу УККА.

Франц Ліпницький

Січневі роковини в Сіателі

Заходами Українсько-Американського Клубу у Сіателі Вашингтон, вперше в історії цього містечка, відбулися січневі роковини. Проголошено 22 січня — Днем Української Незалежності. Над організуванням свята працювала голова Клубу, інж. Володимир Клоб, підтримували цілою громадою. У неділю 21 січня о 10-й годині 3-й по полудні в залі Музею відбулися святкування. Учасів в святі взяло багато стейтських сенаторів, конгресменів та різних достоянств міста та стейту. Програму розпочато співом американського національного гімну, співак інж. В. Клоб, голова Клубу, виконав промову. Описали слухачів пісні переплітаних танками. Програму виконали в більшості члени Клубу, танцювальна група „Гонимі“ під проводом Ігоря Івасика, а хор під орудою о.

Цієї суботи в Нью Йорку прем'єра фільму „Поїзд в Україну“

Нью Йорк. — З кінцем цього і початком наступного тижня у великій залі Українського Народного Дому при Другій евангелістській церкві в Нью Йорку, буде показаний новий фільм під назвою „Поїзд в Україну“, режисер Ярослав Кулинич. Праця над фільмом, згідно з обранням кіноматеріалу, тривала кругло 10 років. Яр. Кулинич брав участь у американській кіноекспедиції до СРСР, побувавши при цьому і „на нашій, на своїй землі“. У фільмі зафіксовано не лише чудову українську природу від Сяну й Дністра до Дніпра й Дону, включно із Кримським півостровом, а й багато важливих сцен, які свідчать про сучасний стан українського народу. Його прив'язаність до рідної землі, негаснуче економічне становище, перепрацьованість жінок тощо. У фільмі є унікальні кадри з Воєнної служби у св. Юрі у Львові, збито Личаківське кладовище, також Байкове в Києві, сцени з „чорного ринку“ і т.д.; показано багато новобудов, як і старовинних пам'яток України. Найцікавіше в „Поїзді в Україну“ — це живі люди і їх щоденне життя. Після відповідей підготувати керівницею Студії Мистецького Слова реж. Лідією Крушельницькою, дикторський текст читають талановиті режисери Наталка Чу-ма та Ігор Раківський. Його написав Л. Полтава, виконуючи текст поетів різних поколінь, які описували Україну та українську людину, починаючи від Тараса Шевченка й закінчуючи Василем Симоненком та кількома сучасними поетами за кордоном. Фільм має також чималі музично-вокальні супроводи. Фільм „Поїзд в Україну“ з підзаголовком „Пізнай свій Край“ буде відіграваний у УНДО в суботу 3-го лютого о 5-й і о 7:30 вечора, в неділю 4-го лютого о 2-й, 4:30 та о 7-й вечора, а також у понеділок і вівторок о 7:30 вечора.

ЩЕ ПРО „ГАРВАРД — І ЩО ДАЛИ“

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Чому маємо обмежувати нашу увагу тільки нашими справами? Чому маємо залишати справи загального характеру рішати іншим? Ми мусимо в них брати участь, інакше будемо тільки обсерваторами і споживачами продуктів на якості яких не матимемо ніякого впливу.

Хто прислуховується до настроїв нашої, передусім студентської молоді, той знає, якою гострою і невідкладною справою є поширення наших світоглядних рамок. Молодь у нас вже не задовольняється. Своє невдоволення вона висловлює в найострішніших формах (див. журнал українського студентства „Нові Напрямки“). Вона не криється з тим і говорить одверто про викид з нашої, на її думку, вузької і в минуле зорієнтованої середовища.

Поширення наших світоглядних рамок могло б вельми вливати молоді при нашому середовищі (а вже

Івасик Гнатовський
Нью Йорк, Н. Й.

СПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

У „Свободі“ ч. 14 з 23-го січня ц.р. у моєму дописі „Торжестві захопленні виставою п'єси „За сестрою“ трапилися друкарські помилки, які роблять висловлені мною думки незрозумілими для читача, тому прошу ВШ. Редакцію справити їх в одному з найближчих чисел, а саме: „брак поглиблення актор-

В.Л.

Жіночий Хор „Горлиця“

Ансамбль Бандуристів з ІРВІНГТОНУ, Н. Дж.

ВІСТУПІТЬ З

РІЗДВЯНИМ КОНЦЕРТОМ

в неділю, 4-го лютого 1973 року

о 5-й годині по обіді

в залі Українського Народного Дому

при 140 Проспект Евангелістської, Ірвінгтон, Н. Дж.

В ПРОГРАМІ:

КОЛЯДКИ, ШЕДРИВКИ, НАРОДНІ І ПОВ-СТАНСЬКІ ПІСНІ ТА ІНШІ МИСТЕЦЬКІ ОДИНИЦІ

Диригент Хору — В. ПАШИНСЬКИЙ

Мистецький керівник Ансамблю Бандуристів В. ЮРКЕВИЧ

Всіх дохід призначений на побудову Церкви Святого Володимира в м. Мейнфілд, Н. Дж.

АДМІНІСТРАЦІЯ

Увага! ПІКАГО! Увага!

ПОВІДОМЛЯЄМО, що цей альманах уже готовий і чекає на свій час виходу. ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ЧИКАГО, які згодні передплатити „Свободу“ на рік, бачте, Михайла ПАРАСКИНА просимо подати нам підписаний тителю адресу, на якій слід надіслати альманах. Хто згоден прийняти \$10.00, одержить альманах безкоштовно, а кожен, хто виплатить меншу суму, повинен доплатити її до 10 доларів.

Листи і чеки просимо надіслати на адресу: нашої секретарки-скарбниці, Організація Рада Організації Застаючого Хреста Армії США

Адреса секретарки-скарбниці: Mr. Ivan Wynn, New York, N.Y. 10471 5582 Post Road

Нолишній французький гестапівець дістав у ЗСА 20 років тюрми за „героїну“

Нью Йорк. — Аргентинський громадянин корсикавського походження Август Діжосек Рікорд засуджений Федеральним Судом на найвищу міру покари за торгівлю наркотиками — 20 років тюрми, 20 000 доларів грошової карі та покриття всіх судових витратів. Засуджений був одним із найбільших торгівців чистого

„героїну“ в ЗСА, перепачкувавши сюди щонайменше 2 000 фунтів цієї наркотичної речовини. 62-річний Рікорд, відомий ще як „Андре“, мав ресторани в Асунсіоні, в Парагваї, звідки й продавив свою кримінальну „діяль-

ність“. За три роки він заробив зручно 400 000 доларів на людському нещасті. Уроджений корсикавець, Рікорд перебував один час у Марселі, потім був агентом французького Гестапо під час другої світової війни, по війні утік до Швейцарії Америки, де займався нібито ресторанами, а насправді — підпільної торгівлі наркотиками. Підсудний визнав, що,

можливо, він і мав у своїх ресторанах справу з торгівцями наркотиками, але твердив, що сам він ніколи не торгував „героїном“. Рікорд казав, що він є жертвою інтриг та що він дуже хворий людина. Однак американський суд вважав за потрібне засудити його на найвищу кару, яка лише існує в ЗСА за торгівлю й поширення наркотиків.

ГОЛОВНА УПРАВА БРАТСТВА „МАСЛОСОЮЗНИКІВ“

подас сумно вістку Членам Братства, Кооператорам і Українському Громадянству, що дня 24-го січня 1973 р. в Балтіморі, Мд. відійшов у Вічність на 68-му році життя

сл. п. Сотник

ТОМА КОТИК

учасник Визвольних Змагань в рядах УГА, член-заступник Дирекції і начальника Торговельного Відділу Центрального Маслосоюзу у Львові.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПОХОРОН відбувся дня 27-го січня ц.р. в Балтіморі, Мд.

Друзині і Родичі Покійного складасмо вислови щирого співчуття.

ГОЛОВНА УПРАВА БРАТСТВА „МАСЛОСОЮЗНИКІВ“

Діагноза сумно вісткою з Рідного, Членами 204-го Відділу УНС в Українському Громадянстві, що 6-го січня 1973 р. по вахній недугі, відійшов у Вічність, на 71-му році життя, наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

бл. п.

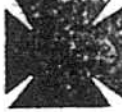
ВАСИЛЬ РУДНИЦЬКИЙ

нар. в с. Визова, пол. Житомир, Україна.

ПОХОРОН відбувся 10-го січня 1973 р. в українській католицькій церкві св. Юра в Нью Йорку, на цвинтарі Олімпіа Горн.

В глибокому смутку:

ОЛІОНА — дружина
КАТЕРИНА — дочка з мужем ПЕТРОМ
ІВАН — син з дружиною ГІБОРІСЮ
4 віуків і 4 правнуки
ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку сповідаємо, що дня 18-го січня 1973 р. відійшов у Вічність

бл. п.

АНТІН СТЕФАНІШИН

(Вартовий)

кол. старшина УГА, в д. перших днів організування Української Військової Організації — бійця в член, згодом арештований польською поліцією і суджений польським судом, каторжний політичний в'язень, учень та активний член численних українських організацій.

Похоронений на українському католицькому цвинтарі св. о. Миколая дня 22-го січня 1973 р. при релігійних підтримках та з піснями „Відайся брате мій“.

Хай щодня буде пам'ять Героєві!

ТОВАРИШІ ЗВРОТІ ТА ГРОМАДСЬКОЇ ПРАЦІ

В пам'ять моєї Найдорожчої Мамини

бл. п. АННИ СТЕЛМАШУК

що упокоїлась в Бозі 8-го грудня 1972 року в Україні, складаю

25.00 доларів — на Фонд „Церква в Потребі“;

10.00 дол. на ЗСАДК

і 15.00 дол. на Український Народний Фонд.

Син Михайло і СТЕЛМАШУК

В пам'ять нашого Дорогого ВУЛКА

Інж. Андрія Волосенка

складаємо 20.00 доларів

на Українську Студію в Гарварді.

Христині і Юрій КИНАП

ПОДЯКА

З Божі Високого дня 24-го лютого м.р. відійшов від нас у Вічність мій Найдорожчий ЧОТОВІК

сл. п.

Д-р ПАВЛО ДУБАС

Цього дорогого складало щире подяку Високоповажаному Докторові Романові Діжоску за невичислиму дбайливу опіку під час довгої недуги Покійного. Щиро дякую Вишескопреподобному о. Митрофану Стефанові Білякові, пароху катедральної церкви св. Володимира в Філадельфії за відправлення Панахиди, Студію Божої та похорону а днях 27 і 28 лютого м.р. Дякую Усім, що пращали та супроводили сл. п. Покійного з останню дорогу, зокрема щиро дякую Вам, що зігнали з усіх місць мені співчуття. Мені окрема глибока подяка Екскелентній ЗСАДК-у і його представникові д-рові Володимирові Галанич і д-рові Іванові Портові за віддання пошани сл. п. Покійному і відправлення його життєвого шляху в наших щоденних молитвах, а зокрема за організацію окремого Співчеського Фонду Української Студії в Гарварді. Дякую похоронній команді м.р. Насеняна за зразкове перевезення похорону.

Мого Господа Бога, щоби всіх Вас винагородив щедрим ласкавим!

КАТЕРИНА ДУБАС з РОДИНОЮ

15-й ВІСНУК УКРАЇНСЬКОГО ЗОЛОТОГО ХРЕСТА в СТ. ПОЛІ-МІНІАТОЛІС, Міннесота, у глибокому смутку сповідаємо все Членство Українського Золотого Хреста й все Українське Громадянство, що в неділю, 14 січня 1973 року, прокинувши 71-літ. упокоїлась в Бозі наша довголітня й завжди дуже активна членівка

СОФІЯ АНАСТАЗІЄВСЬКА

ПОХОРОН відбувся в четвер, 18-го січня 1973 року в Міннеаполіс, Мінн.

Мужеві Покійної проф. Миколі Анастазієвському, синові ади. Володимирові Анастазієвському, синові і Родичі, висловлюємо наше глибоке співчуття.

Замість квітін на могилу Покійної 15-й Віснук УЗХ зложив 20.00 дол. на будову Української Церкви св. Константина в Міннеаполіс, Мінн.

В глибокому смутку сповідаємо, що дня 28-го січня 1973 року помер, по короткій недугі, на 85-му році життя, наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

бл. п.

ОСИП КОРШОВСЬКИЙ

бувний огорожник Теріополі, нар. в Теріополі, Україна

ПАНАХИДА — у вівторок, 30-го січня 1973 р. о год. 8-й веч. в похоронному закладі П. Яреми в Нью Йорку.

ПОХОРОН — в середу, 31-го січня 1973 р. о год. 9:30 ранку до церкви св. Юра в Нью Йорку, охили на цвинтарі Gate of Heaven.

В глибокому смутку: дружина — СТЕФАНІЯ

доньки: ДАРІН МУДРА з мужем ВАСИЛЕМ і доньками — ТЕОДОСІЄЮ з мужем БОГДАНОМ і ОКСАНОЮ

ЛЮБА ТУРЧАК з чоловіком БОГДАНОМ і синами: ЛЮБЕКОМ і ОЛЕГОМ

сини: БОГДАН з дружиною ФІОРЕНС і доньки — ЮРКОМ і СТЕПАНОМ

БОРИС з дружиною ІДЮЮ і дітьми: СТЕФАНІЄЮ, ДЖІНІ і ЮРІЄМ

правнуки — ХРИСТИНА і МАРІО

близькі і дальні Родичі в Україні й в Польщі

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Незабутного і Непокинутого МУЖА, БАТЬКА І ЗЯТЯ

бл. п.

Проф. Володимира Цісина

буде відправлена

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА

в суботу, 3-го лютого 1973 р.

о год. 9-й ранку

в церкві св. Марії

в ОЗОН ПАРКУ, Н. Й.

ІВАННА — дружина

КВІТКА — дочка

МАРІЯ і ВРУС — доньки з мужем і д-р ВАСИЛІ і СОФІЯ ЛЕВІ — тесті

Замість квітін на далеку могилу бл. п. МАРІИ КОЗНАРСЬКОЇ з НАЛІВАНКІВ зложив на Фонд „Церква в Потребі“:

Любов і Любомир БІЛІК \$10.00

Мра і мр. Андрій ПОХВ 20.00

22-го січня Ньюарксько-Ірвінгтонської громади

Відзначення роковин дер- жавності і соборності в Нью- арку - Ірвінгтоні відзначало- ся позитивно від не надто високого рівня таких святку- вань. Це не значить, що воно не мало слабих сторі- нок, але в загальному його позитив перевищили його ті- ні. Натиск у переведенні свя- та державності і соборності був покладений на його ви- конання молодими людьми.

Святочну Академію від- крив молодий місцевий ад- вокат, Нестор Оленський, після чого слідувало відча- тання прокламації "Дня Ук- раїнської Незалежності" студенткою Наталією Ла- зірко.

Центральною точкою про- грами була святочна промо- ва молодого українського професора яка цілком відбі- гла від рутини, або вислов- лювання подій і їхніх подро- бниць, або співставлення сла- вослов'я діями особам ча- сів визвольних змагань чи оскаржування їх у всяких ді- йних і урочних промахах.

А. Скальський наголосив цілком інший аспект 1917- 21 років, а саме гостро про- тукраїнську і рішучо протимосковську настанову альянтів, репрезентовану та- кими провідними одиницями як тодішні міністри Левсінг і Балфур, що вели політику ЗСА або Англії. Вони не ви- знали права українського на- роду на самовизначення й українську справу вважали німецькою видумкою. Укра- їнські визвольні змагання бу- ли програми не тому, що ук- раїнськими провідниками бу- ли роблені помилки, адже кожний їх робив і робить. І не тому, що червона Моск- ва переважала нас силою, але тому, що в наслідок ан- тикраїнської політики тодіш- ньої всесильної антанті були створені для УНР на- звичайно несприятливі об- ставини.

Згодом доповідач нав'язав до сьогоднішньої ситуації, підкреслюючи, що америка- нсько - московські залиця- ння далі підтримують будь-які надії на зовнішню допомогу для наших справедливих ас- пирацій. Тому нашою дія- зною, мусить бути тільки о- рієнтація на власні сили.

Аудиторія слухала відно- сно коротко, але інтересної доповіді з великою увагою.

Другою цікавою точкою був поетичний монтж, скла- денний п-і О. Футалою про неабутні дії визвольних зма- гань, вміло виконаний двома молодими людьми, Талею Василью і Андрієм Чировським. Вільше емоцій- не виконання Тані знамен- но контрастувало зі спокій- ним рецитанням Андрія, даючи цікаву пілість.

Марта Кокольська своїм піснями при аккомпаньмен- ті п-ні Галі Клим піднесла мистецький рівень святоч- но го вечора. Молодий піаніст Мирон Футало виконав дві фортепіанові точки, які зли- вували привних надсподі- вано високим рівнем ви- конання, беручи до уваги й- го молодий вік.

Хор Української Католи- чкої Церкви під диригенту- рою М. Добоша закінчив ве- чір відспіванням трьох ком- позитів.

Американський гимн на- фортепіані і супро хором був виконаний молоденькою піаністкою Д. Сигндою. О- формлення сцени було в ру- ках завжди готового до пра- ці і помічч Ф. Луцишина.

Оформила мистецьку про- грамку молоденька Мотря Ходюська. Організація і дер- біг свята, що в них го- ловний труд викликали моло- ді люди при співпраці і до- помозі старших, доказують, що українська громада Нью- арку - Ірвінгтона розв'язує доволі успішно завдання за- снувати шкільну пірву до- колоніями.

М. Ч.

Січневі роковини у Ватервліті

Ватервліт, Н. Й. — Захо- дом Окружного Комітету Відділів УККА Обласної Округи (Амстердам, Ватер- вліт, Когове і Трой) відзна- чено тут Січневі Роковини 21 січня ч. р. в залі Україн- ського Клубу, Святочну а- кадемію відкрив маестро Я. Кушнір, від Окружного Ко- мітету, з'ясовуючи непроти- ваче значення Свята Са- мостійності й Соборності України. Він заповідав усі точки програми. Жіночий хор Обласної Округи під- проводом Анни Базар вико- навав: "Живи Україно" Гай- воронського, "Слава Украї- ні" Гнатюшина та повстансь- ку пісню "Вперед". Пізніше хор відспівав: "Ой, верби- ченько" І. Шамо, "Вечірню пісню" Яценка, "Мої ясені" Кривенького, "Кесе- мій" Шамо, "Карпати" Са- довського та "Боже Вели- кий" в обробці Гнатюшина.

Акомпанювали на форте- піані: Галі Мацик і М. Ба- зар, на акордеоні І. Демчар, труба — В. Колодій, мол. і бубон Ф. Веласка. Цей не- давньо заложений "соборний хор" здобув собі загальне признание мистецьким ви- конанням пісень. І Дурбач- виголосив святошу доповідь про Січневі Акти, з'ясував тодішнє положення й обста- вини, нав'язавши до сучас- ної боротьби молодого поко- ління за права українського народу, підкреслив обов'яз- ки української еміграції. По- ему Костишина "Свято злу- кою українських земель" ви- голосила з д. р. а матичною експресією студ. Діана Вод- нар. Викліп Я. Кушнір подя- кував усім виконавцям і го- стям, а ціла зала відспівала український національний гимн. Публіка дописала, бу- ло багато молоді.

І. Д.

НА ПОЧАТКУ ВИБОРЧОЇ КАМПАНІЇ У ФРАНЦІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Однак й вони не зовсім з'єднані. Два найбільші синдикати тут розходяться. Прокомуністична СКТ без- застережно стала за т. зв. спільну програму соціаліс- тів і комуністів. Але СФ- ДТ (кол. католицька, сьо- годні дуже ліва) закликає голосувати за кандидатів, що стоять за самоуправу під- римств, тобто — за соці- алістів Міттерана чи ПСЮ (крайньо ліви, що не пого- джуються з комуністами). Це не сприяє єдності лівих.

Свою роль відіграють т. зв. реформатори, які не пі- шли з об'єднанням лівим фронтом. Вони мають своїх 14 відс. передбачених голо- сів. Вони виразно заявля- ють, що у майбутньому гра- тимуть роль язянка на вазі парламентарних голосувань. Коли вони підуть з більшіс- тю, то разом це дасть 52 відс., що переважає лівницю з її передбаченими 46 відс. Але це буде однаково пораз- ка голлістів, що матиме свої далекойдучі наслідки.

Але... але карти це не ро- зіграні. Як би дошкульно Франція не відчувала де- вальвацію, ріст ціни, все ж

ПАМ'ЯТІ О. ЮЛІАНА КОЧЕРЖУНА

Проминає сорон дня від цієї сумної грудневої днини, коли діти, родина, друзі і знайомі відібрали на місце вічного спочинку о. каноні- ка Юліана Кочержука, кот- рий, проживши 83 роки як прикладний священник-грома- дянину, упокоївся в Бозі по короткій хворобі 30 листопада 1972 року.

Отець Юліан народився 21 листопада 1889 р. в Кін- чакках Старих у священній родині о. Івана і Марії в Фі- липовичів. У Станіславіві закінчив він і класичний тип гімназії і богословські студії, де теж в катедрі о- держав священний священник з рук Провасяненського Гри- горія Хомишина. 30 квітня 1916-го року. По роках сот- рудництва і завідування в Кінчакках, Яворіві, Товсто- бабах, Горожанці і в Загі- р'ї, у свого хворого батька, згодом, у 1923 р., стає паро- хом у Боднаріві, недалеко Станіславова.

Боднарів був скромною парафією, де отець Юліан був примушений вести ма- теріально помірковане жит- тя зі своєю родиною — жи- нкою Софією з Турчанів, з доньками Марією і Іриною і сином Романом. Однак він не хотів кидати Боднарову в заміну за якусь багатшу парафію, казуючи: «А хто ж тут буде? і тут люди потре- бують релігійної опіки». Се- ред своїх парафіян отець Ю- ліан був священником, при- ятелем, доречним і грома- дянином, бувши завжди в контакті зі селом, які його люблять і шанували. Він був в церкві, в читальні, в ко- осперативі, в спортовому то- варистві, в аматорському те- атральному гурті, щоб всю- ді бути зі своїми людьми парафіянами, у всякому ім- нести пораду й допомогу і виконувати у релігійному ду- ху.

Отець Юліан був теж ук- раїнським патріотом. Його давня дружба з полковни- ком Дмитром Вітовським, ще зі шкільної лавки, тільки поглибила український патрі- отизм о. Юліана. Під час визвольних змагань його призначено капеланом для українських військових ча- стин католицького віроіспо- відання. А незабаром, Го- ловний Отаман УНР Симон Петлюра, в періоді через Галичину, задержавшись на залізничній станції в Хиро- ві, викликав був о. Юліана до себе до папирного поїз- ду і там попросив його прийняти капеланство і для православних українських воїнів. Отець Юліан в по- чутті свого священного і національного обов'язку по- годився на прохання Голо- вного Отамана і прийняв по- вноваження.

Полки часто часто пози- вали о. Кочержука до суду за те, що він в почутті сво- го національного обов'язку вписував до метричних кни- жок призначі й імена сво- їх парафіян в українській транскрипції, а не польсь- кій. Раз, ідучи з похороном через село, о. Юліан нена- роком розбив похід польсь- кой паради 3-го травня. І за це його поклали судити.

Під час німецької окупа- ції Галичини, коли-то укра- їнське підгір'я примирало голодом, о. Кочержук ви- конував свою священну ви- конування. Він був дуже старий; може по- ворити задово і плутати. Ніяка користі з такого про- поповідання. І коли поду- жати, що так багато стар- ших людей у всякому са- молюбстві не знають, що їм вже час відпочити, тоді гре- їв піддавати великий са- мокритицизм о. каноніка Юлі- ана Кочержука, який в 57 рік священства упокоївся в Бозі, сповнивши завдання на землі, яке на нього вло- жив його Сотворитель.

Микола Чировський

Посмертна згадка

Несподівано відійшов від нас у вічність член 220-го Відділу ім. св. ап. Петра і Павла в Чикаго Василь Шва- га. Василь Швага, уроджен- ець канадської землі, від- значався шляхетними люд- ськими якостями. Щоб по- лішити своє матеріальне буття він переїхав в Кана- ду. Вінніпегу на американську землю разом із своєю дру- жиною та сином. Покійний був спокійною адекватною, працював та віддавав ба- гатим українським органі- заціям. Він не менше був активним в УНСОУ, до яко- го вступив в 1965 році і ці- лий час живо цікавився жит- тям та діяльністю Відді- лу. Спеціально високо ціни- в співдіння своїх патріотич- них батьків та постійно з вели- ким пієтизмом практикував українську мову. Із смертю Василя Шваги Відділ св. Петра і Павла втратив від- даного члена, а українська громада та Церква неспу- щуючого працівника.

Похорон відбувся 27 груд- ня 1972 р. із похоронного за- ведення Петра Роздільського до церкви Пресвятої Богоро- діці, а відтак на цвинтар св. Марії у супроводі членів Відділу та численних друзів і знайомих.

Петро Гут

скарбник Відділу

УКРАЇНСЬКА МАЙСТЕРНЯ БРАТІВ ПІТРО

робить на замовлення кухонні мебелі різних стилів а- лереві і формальні, а Приймається замовлення також і з дальніх околиць Ірвінгтона і Ньюарку.

Тел.: (201) 378-7188

Ветеран і суботи: тел.: 372-2300 — 375-4863

ВІДИШЛИ ВІД НАС

ПЕТРО ГОСПОДАРЕЦЬ — член УНС Відд. 200 Т-ва Вілла Україна в Озон Парку, Н. Й., помер 12 жовтня 1972 року на 80 р. ж. Нар. в с. Радзани, пов. Тербополя, Україна, і став членом УНС 1918 р. Політич у смутку дружини Бронислави, дочку Вацку, сина: Микола і Во- лодимира, 8 синів і 6 пра- внуців. Похорон відбувся 16 жовтня 1972 р. на цвинтарі St. Charles, Farmingdale, N. Y.

Вічна Нова Пам'ять! Л. Валу, скар.

МИКОЛА СЕНЕВ, член УНС Відд. 361 Т-ва Дістор в Нью- арку, Н. Й., помер 13 ве- росня 1972 р. на 78 р. життя. Став членом УНС 1934 р. Політич у смутку дружини Анни, сина Річарда і доньку Ольгу. Похорон відбувся 17 вересня 1972 р. на цвинтарі St. Charles, Farmingdale, N. Y.

Вічна Нова Пам'ять! В. Випиваний, скар.

ВОЛОДИМИР ХИЛІВ, член УНС Відд. 8 Т-ва Подільська Січ в Ньюарку, Н. Й., помер 17 жовтня 1972 р. на 82 р. ж. Нар. в Україні і став членом УНС 1936 р. Політич у смутку дружини Ольги. Похорон відбувся 20 жовтня 1972 р. на цвинтарі Oakland, Yonkers, N.Y.

Вічна Нова Пам'ять! В. Мандзіл, скар.

МАКСИМ КУЦІВ, член УНСОУ Відд. 334 Т-ва І. Франка в Клівленді, Огайо, помер 11 жовтня 1972 р. на 80-му р. ж. Став членом УНСОУ в 1933 р. Політич у смутку дружини Євдокії, сина Лаврентія, доньки: Гелени і Марії, 6 синів і 6 пра- внуців. Похорон відбувся 14-го жовтня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre, Rochester, N. Y.

Вічна Нова Пам'ять! М. Задерейний, предс.

МАЙОР ПЕТРО ПАРТИКЕ- ВІЧ, член УНС Відд. 379 Т-ва св. Юрія в Чикаго, Іл., помер 22 липня 1972 р. на 76 р. ж. Нар. в Чернівцях, Укра- їна, і став членом УНСОУ в 1939 р. Політич у смутку дружини Ольги, сина Віче- слава, дочку Надію, 5 синів. Похорон відбувся 24 липня 1972 р. на цвинтарі св. Сава, Libertyville, Ill.

Вічна Нова Пам'ять! М. Сендін, скар.

АНАСТАЗІЯ ЖИЛІА, членка УНС Відд. 280 а Овертоні, Іл., померла 15 жовтня 1972 р. на 76 р. ж. Став членом УНС 1933 р. Політич у смутку дружини Катерини. По- хорон відбувся 18-го жовтня 1972 р. на цвинтарі Abington Hills, Abington, Pa.

Вічна Нова Пам'ять! В. Губльовський, скар.

ПЕТРО ГІРНИК, член УНС Відд. 356 Т-ва Карпати в Омазі, Небраска, помер 14 жовтня 1972 р. на 53 р. ж. Нар. в с. Ванькович, Зах. Україна і став членом УНС 1939 р. Політич у смутку дружини Анни, 2 синів: Петра і Богдана, 2 доньки: Христини і Дану та внука. Похорон відбувся 17 жовтня 1972 р. на цвинтарі Калярія в Омазі, Небраска.

Вічна Нова Пам'ять! О. Предишук, скар.

МИХАЙЛО КУЗЕМКА, член УНС Відд. 117 Т-ва Запор. Січ в Нью- арку, Н. Й., помер 6 вересня 1972 р. на 52 р. ж. Став членом УНСОУ в 1930 р. Політич у смутку дружини Антоніни і сина Іва- на-Богдана. Похорон відбув- ся 9 вересня 1972 р. на цвин- тарі Cypress Hills, New York, N.Y.

Вічна Нова Пам'ять! А. Насарак, скар.

ГРИГОРІЙ РУДИНСЬКИЙ, член УНС Відд. 234 Т-ва За- пор. Січ в Елізабет, Н. Дж., помер 18 жовтня 1972 р. на 83 р. ж. Нар. в с. Писарі, пов. Рогатин, Україна і став членом УНС 1918 р. Політич у смутку дружини Марії, 2 синів, 3 доньки, 9 синів і 4 пра- внуців. Похорон відбувся на цвинтарі Евергрін, Гл- сайд, Н. Дж.

Вічна Нова Пам'ять! І. Іванко, скар.

ВІЛЬЯМ ПЕРОН, член УНС Відд. 88 Т-ва св. Миколая в Абури, Н. Й., помер 10 жо- втня 1972 р. на 62 р. ж. Став членом УНС 1948 р. Полі- тич у смутку дружини Юлі- анно, доньку Маріон, 2 синів: Василь і Павло, 5 синів. Похорон відбувся 13-го жо- втня 1972 р. на цвинтарі св. Носифа в Flensing, N.Y.

Вічна Нова Пам'ять! Ст. Готца, скар.

ЛІЯ ДОЛІН, член УНСОУ Відд. 76 Т-ва св. І. Хресті- телів в Ньюарку, Н. Дж., по- мер 19 жовтня 1972 р. на 64 р. ж. Нар. в с. Духовичів, Україна і став членом УНС в 1934 р. Політич у смутку дружини Кароліну, 2 доч- ки: Марцелу і Стефанію, 2 синів і 1 правнука. Похорон відбувся 21 жовтня 1972 р. на цвинтарі Rosedale, Orange, N.J.

Вічна Нова Пам'ять! М. Демчук, скар.

МИКОЛА СЕНЕВ, член УНС Відд. 361 Т-ва Дістор в Нью- арку, Н. Й., помер 13 ве- росня 1972 р. на 78 р. життя. Став членом УНС 1934 р. Політич у смутку дружини Анни, сина Річарда і доньку Ольгу. Похорон відбувся 17 вересня 1972 р. на цвинтарі St. Charles, Farmingdale, N. Y.

Вічна Нова Пам'ять! В. Випиваний, скар.

ВОЛОДИМИР ХИЛІВ, член УНС Відд. 8 Т-ва Подільська Січ в Ньюарку, Н. Й., помер 17 жовтня 1972 р. на 82 р. ж. Нар. в Україні і став членом УНС 1936 р. Політич у смутку дружини Ольги. Похорон відбувся 20 жовтня 1972 р. на цвинтарі Oakland, Yonkers, N.Y.

Вічна Нова Пам'ять! В. Мандзіл, скар.

МАКСИМ КУЦІВ, член УНСОУ Відд. 334 Т-ва І. Франка в Клівленді, Огайо, помер 11 жовтня 1972 р. на 80-му р. ж. Став членом УНСОУ в 1933 р. Політич у смутку дружини Євдокії, сина Лаврентія, доньки: Гелени і Марії, 6 синів і 6 пра- внуців. Похорон відбувся 14-го жовтня 1972 р. на цвинтарі Holy Sepulchre, Rochester, N. Y.

Вічна Нова Пам'ять! М. Задерейний, предс.

МАЙОР ПЕТРО ПАРТИКЕ- ВІЧ, член УНС Відд. 379 Т-ва св. Юрія в Чикаго, Іл., помер 22 липня 1972 р. на 76 р. ж. Нар. в Чернівцях, Укра- їна, і став членом УНСОУ в 1939 р. Політич у смутку дружини Ольги, сина Віче- слава, дочку Надію, 5 синів. Похорон відбувся 24 липня 1972 р. на цвинтарі св. Сава, Libertyville, Ill.

Вічна Нова Пам'ять! М. Сендін, скар.

АНАСТАЗІЯ ЖИЛІА, членка УНС Відд. 280 а Овертоні, Іл., померла 15 жовтня 1972 р. на 76 р. ж. Став членом УНС 1933 р. Політич у смутку дружини Катерини. По- хорон відбувся 18-го жовтня 1972 р. на цвинтарі Abington Hills, Abington, Pa.

Вічна Нова Пам'ять! В. Губльовський, скар.

ПЕТРО ГІРНИК, член УНС Відд. 356 Т-ва Карпати в Омазі, Небраска, помер 14 жовтня 1972 р. на 53 р. ж. Нар. в с. Ванькович, Зах. Україна і став членом УНС 1939 р. Політич у смутку дружини Анни, 2 синів: Петра і Богдана, 2 доньки: Христини і Дану та внука. Похорон відбувся 17 жовтня 1972 р. на цвинтарі Калярія в Омазі, Небраска.

Вічна Нова Пам'ять! О. Предишук, скар.

МИХАЙЛО КУЗЕМКА, член УНС Відд. 117 Т-ва Запор. Січ в Нью- арку, Н. Й., помер 6 вересня 1972 р. на 52 р. ж. Став членом УНСОУ в 1930 р. Політич у смутку дружини Антоніни і сина Іва- на-Богдана. Похорон відбув- ся 9 вересня 1972 р. на цвин- тарі Cypress Hills, New York, N.Y.

Вічна Нова Пам'ять! А. Насарак, скар.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОУ

СУВОТА, 10-го ЛЮТОГО 1973 р.

ЕМЕРІКІЯ, Па. Місячні збори в-на св. Василія 161 Відді- о год. 7 веч. в домі Відділу при 600 Гленвуд Евіно. Є важкі справи, тому просимо чл. прийти. — А. Джула, скар.

НЕДІЛІЯ, 11-го ЛЮТОГО 1973 р.

ОЛІВІЯ, Па. Річні збори Т-ва О. Ольшаків 32-й Відд. о год. 1 по пол. з-кр. Гор. Клойд, 847 N. Franklin бул. в горішній залі. На по- рядку: звіт Управл та ви- бори нові на 1973 р. Прости- ся прийти, бо є важкі спра- ви. — М. Хомин, скар.

HELP WANTED MALE

BLOW MOLDING MACHINE OPERATOR

Must be mechanically inclined, willing to work rotating shift with starting rate \$3.29 per hr. Exp. with other plastic machi- nery helpful. Co. paid training program. Benefits incl. excel- lent working conditions, shift differential, paid holidays and vacation, insurance benefits, ex- cellent job security. Apply in person.

OWENS ILLINOIS INC.

2900 Woodbridge Avenue

Edison, N.J.

An equal opportunity employer

FACTORY HELP

FOR FIRST SHIFT

WILL TRAIN FOR

2nd SHIFT

PLEASE APPLY AT

FINKEL

OUTDOOR PRODUCTS

Personnel Office

141 Lanza Ave. Garfield, N.J.

(201) 772-7700

MECHANICS

Have you been wanting to take

a step & leave your present

employer because of working

conditions, pay, benefits or

whatever? Now is the time to

take that step towards a future

with paid vacation, uniform,

retirement and medical ben-

efits. If you have a minimum of

2 yrs. experience as a truck

mechanic and are interested in

working to get ahead, call —

609-883-2833 bet. 7:30 and 5:30

pm and ask for Perry.

Запам'ятайте своїх вибагливих приятелів

зі зразками сучасної мистецької творчості України — подаруйте їм люксовий альбом

СВОВОДА, P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

КНИЖКОВИЙ

ЗНАК

ШЕСТИДЕСЯТНИКІВ

Резюме англійською, єспанською, французь- кою й німецькою мовами;

14 мистецтв, 110 репродукцій одно- й багато кольорових;

304 сторінок, розмір 7 1/2 x 7 1/2 цалів. Ціна 15 доларів. Замовлення слати до:

СВОВОДА, P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

ЗМІНА АДРЕСИ